

SEVGİ

DÜNYASI

AGUSTOS 2015 Sayı: 560 Fiyat: 7 TL

**DÜNYAYI CENNET ETMEK ELİNİZDEDİR
YÜCE BİR TANRISAL PLAN
KENDİMİZİ AŞMAK**

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 80TL
Yurt Dışı: 100 TL

İÇİNDEKİLER

Dünyayı Cennet
Etmek Elinizdedir 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

Yüce Bir Tanrısal Plan 8

Ahmet Kayserilioğlu

İnsanın Saygınlığı 15

Güngör Özyiğit

Tövbe ve Kul Hakkı 20

Nihal Gürsoy

Okyanuslar Nasıl Oluşturdu? 27

Alok Jha, BBC Earth

Dinler Birgün
Ortadan Kalkar mı? 30

BBC Dergi'den

Kendimizi Aşmak 35

Çeviren: Nelda İnan

Üçlü 39

(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org

adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Korkulu günler yaşıyoruz. Ama bazılarında bu da yetmiyor, daha da korkmamızı istiyorlar adeta. Çünkü korku iyi para ediyor, çünkü korku iyi idare ettiriyor, çünkü korku köleleştiriyor. Bu nedenle en ilkel ve iğrenç bir şekilde çabalarını artırmış görünüyorlar. Bu dar boğazdan geçip ışıklı güzel günlere varacağız şüphesiz. Yolumuzu açmak için nice güzel insan kendini ve canını gözünü kırpmadan ortaya koyabilmekte hattâ canlarından olmaktadır. Onlara, âlemlerin neresinde olurlarsa olsunlar en güzel mekânları, en gerçek sevgileri dileriz. Şimdi biz burada kalanlar tedbirli olalım ve şöyle tahayyül edelim: Bir parktaki tüm heyecan verici deneyimleri tamamımız ve gözlemlememiz için hayır diyemeyeceğimiz bir şekilde her üniteye girip çıkıyoruz. Bizi oraya götüren büyüğümüzü seviyor ve sayıyoruz, zaten paramızı da o ödüyor. Mecbur kalıyoruz ve bir korku tüneline giriyoruz. O diyor ki: “Korkma, buradakilerin hepsi aslında korkmaman için tasarlanmış bayağı korkutucu şeyler. Yüreğin ağzına gelebilir ama unutma. Oturduğun yerden kalkmaman, geriye dönmeye çalışmaman, her şeyi unutarak panikle kendini karanlıklara atmaman gerek. Oturduğun şey seni sonunda dışarı çıkaracaktır. Sen sadece karanlığı ve korkuyu seyret. Ondan kaçmaya çalışma. Emin ol ve bil ki, eğer içinde karanlık yoksa sana hiçbir şey olmayacaktır. Çıkışta seni bekliyorum.”

İçimizdeki aydınlık sadece kötü düşünce ve eylemden kaçındığımız zaman kendini belli edebilir. İyi olmayı, iyiliği sevmek, iyilikte devam etmek; herkesin ve her şeyin peşinen iyi yanlarına odaklanmak; yeniliklere açık olmak; egosuz ve derinden sevmek... Hani biraz çocuklar gibi. Onlar da anne ve babalarının sevgisine, koruyuculuğuna sınırsız inanır ve güvenirler ya... İşte biraz onlar gibi...

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Cennet, insanın huzur ve mutluluk içinde yaşadığı bir ortamdır. Mutluluk ise bir uyum halini ifade eder.

İnsanlar, tecrübe ve bilgi noksanlıklarından dolayı, dünyayı kendi elleriyle kendilerine cehennem etmektedirler.

Dünyayı kendinize cennet etmek için beş ana kural nelerdir?

Dr. Refet Kayserilioğlu

Dünyayı Cennet Etmek Elinizdedir

Her şeye kızıyor, her şeyi dert ediyor. Bütün aksiliklerin ve belâların onu bulduğunu düşünüyor "Artık duramıyorum, mutlaka bir yerlere gitmeliyim, bu çevreden çıkmalıyım" diyor. Ama şartları öyle bir tatil yapmaya hiç elverişli değil. Ne işinden ayrılması, ne borçlarını unutmaması mümkün. Bunu oda bildiği için, kafese kapatılmış bir aslanın kızgın huzursuzluğu içinde çaresiz çırpıyor. Bu tutumu ise onun derdini azaltmıyor, problemlerini ise hiç çözümülemiyor.

Oysa sükûnetle durumunu bir değerlendirse belki bir çıkış yolu bulacak. Bu sıkışık duruma niçin geldi? Ne gibi yanlış tutum ve davranışları oldu? Acaba ilişkide olduğu kişileri yeterli kadar sevdi mi? Onları kırdı mı? Onların hizmetine, yardımına koştu mu? Yoksa kendine çok güvendi de, başkalarının katkılarını hiçe mi saydı? "Her şeyi ben yapıyorum" mu dedi?

İnsan çevresiyle bütünleşebildiği, çevrenin sevgi ve desteğini kazandığı oranda başarıya ulaşır ve mutlu olur. Çünkü insan toplumun bir parçasıdır.

O toplumdaki aldıkları ve kazandıkları olduğu gibi, ona verecekleri, borçları, yapması gereken katkıları da vardır. Yalnızca almayı, vermeyi düşünmeden almayı, isteyen, sürekli alamadığını görecektir. Kazanmak isteyen, kazandırmayı da birlikte düşünmelidir. Verdiğiniz, kazandırdığınız nispette alırsınız ve kazanırsınız.

İnsan vücudu sağlık içinde ise tüm organları; sinirler, kaslar, damarlar ve beyin karşılıklı alışveriş içindedirler demektir. Hattâ hepsi almayı düşünmeden sadece görevlerini yapmayı düşünürler. Her birinin görevine diğer hepsi muhtaç olduğu için, diğerleri onun en iyi bakımını, dinlenmesini ve korunmasını üstlenecekler demektir. Meselâ, midenin görevini

iyi yapması, gıdaları iyi hazmetmesi, kalbin, ciğerlerin, böbreklerin, beynin ve sinir sisteminin ve bütün vücudun hayrındır. Onun için hazım esnasında mideye fazla kan gönderilir. Salgılarının dozunda salgılanması, hareketlerinin en uygun şartlarda, en iyi yapılması sağlanır. Yani midenin iyi çalışması yalnız kendi çabasıyla değildir. Bütün diğer organların ve tüm vücudun ortak çabası ile olur.

Bir kişi, bir şirket veya bir topluluk da aynı bunun gibi toplum içinde tek tek kişilerin ve bütün toplumun ortak çabası ve katkısıyla kazanmakta ve yaşamaktadır.

İşte huzursuz kişi, önce bunları düşünerek durumunu iyice bir değerlendirmelidir. O zaman yanlışlarını, suçlarını görmek ve onlardan dönmekte gecikmeyecektir.

EVREN BİR BÜTÜNDÜR

Dünya evrende başına buyruk mudur? Her şeyi-ni Güneşten almakta

değil mi? Güneş de daha büyükten almakta değil mi? Dünya Güneşin peşine takılmış, Güneş de içinde bulunduğumuz Samanyolu'nun peşine takılmış birlikte gidiyorlar ve değişik şekillerde dönüyorlar. Ya Samanyolu'muz neyin peşinde dönüyor? Güneş dünyaya tüm ihtiyaçlarını veriyor, acaba dünyadan bir şey almıyor mu? Almaz olur mu? Önce verdiğinden kullanılmayanları geri alıyor, sonra dünya için zararlı artıkları geri alıyor, onlar Güneşin enerjisine katkı oluyor. Evrende sürekli

bir alışveriş vardır. Hiçbir zerre ve hiçbir varlık kendini bu alışverişin dışında göremez. ***Yalnız başına hiçbirimizin, ama birlikte, bir bütün içinde, bir organizasyon içinde her birimizin ayrı ayrı değeri ve gereği vardır. Bu büyük gerçeği bilen, çevresiyle, dünya ile, evrenle ve Yaradan'ın değişmez kanunlarıyla uyum içinde olmayı düşünür.*** Uyum içinde olmanın tek şartı ise Yaradan'a inanmak, teslim olmak ve O'nun emirlerine uymaktır. İkinci şartı beş esası uygulamayı gaye edin-

mektir. İyi, doğru, çalışkan, bilgisini sürekli artıran, her gün herkesi ve Yaradan'ı daha çok seven olmaktadır.

Bunlar, **SEVGİ DÜNYASI** okuyucularınca çok iyi bilinen gerçeklerdir. Ama çok iyi bilmek yetmez. Çok iyi benimsemek ve çok iyi uygulamak gerekir: Uygulanmayan gerçekler, sadece "biliyorum" diye övünmeye yarayan birer malûmat olmaktan öteye gidemezler. Bunlar doğru ise, onlara gönülden inanıyorsanız, aksatmadan uygulamanız gerekir.

CENNET NEDİR? MUTLULUK NEDİR?

Cennet, insanın huzur ve mutluluk içinde yaşadığı bir ortamdır. Acaba orası tüm isteklerin tatmin edildiği, hiçbir yasağın olmadığı, haytaca yaşanılan, yan gelip yatılan bir yer midir? Ruha bir şey kazandırmayan, akıllı ve gönlü geliştirmeyen, olumlu hiçbir iş yapmayan bir yer ne süre

insanı mutlu edebilir? Eğlencenin, yiyip içmenin, yatmanın, seksin, dinlenmenin sonsuz olduğu bir ortam, kısa bir süre sonra insan ruhunu bunaltan bir cehennem haline dönüştürür. **Çünkü insan ruhu sürekli öğrenmek, gelişmek, yükselmek isteğinde olan bir yapıya malikdir.** Ruhumuzun içindeki Öz-Ruh, Yaradan'ın bize hediyesi olan o öz, bizi sürekli ileriye, yükseğe yöneltir ve iter. O sebeptendir ki bomboş geçen, günlerin ve gecelerin sonunda içimizde sebep-siz bir sıkıntı ve bunalım duyarız.

Mutluluk, bir uyum halini ifade eder önce. Sonra kimseye zararlı olmadan dileklerin gerçekleşmesini içerir. Mutluluğun içinde sevgi baş köşeyi işgal eder. Sevmeyen ve sevilmeyen mutlu olabilir mi? Ne kadar çok kişiyi sever ve ne kadar çok kişice sevilirsek mutluluğumuz o kadar büyük ve gurur olur. **Güven içinde olmak da mutluluğun**

şartlarından birisidir. Gerçek mutluluk için doğru yaşam ilkelerini bilmek ve onlara gönülden bağlanmak da gerekir. Doğru bir inancı olmak ve ona sınırsız sarılmak da mutluluğun şartlarındandır. İlk inanılacak şeyin de Yaradan olduğunu biliyoruz. Mutlu olmanın bir önemli şartı da dünyada niçin yaşadığımızı, yani yaşamın gayesini bilmektir. Yoksa bol paraya sahip olmanız, sevdiğiniz bir eş bulmanız, tüm isteklerinizi gerçekleştirmeniz sizi sürekli mutlu etmeye yetmez.

DÜNYANIZI NASIL CENNET EDEBİLİRSİNİZ?

İnsanlar, tecrübe ve bilgi noksanlıklarından dolayı dünyayı, kendi elleriyle kendilerine cehennem etmektedirler. Huzur içinde yaşayabilecekken, başkalarını hiç sayarak, uluorta başkalarının hakkına tecavüz ederek, huzursuzlukları ve belâları davet etmektedirler. İstedğini yapı-

bilmeyi bir üstünlük ve kazanç gibi gören tecrübesiz kişiler, sırf bu tutumlarından dolayı bir çok gönlü kırmakta, bir çok dostu düşman etmektedirler. **Bir toplum içinde yaşadığımızı göre ve toplumun hizmetlerinden yararlandığımızı göre, karşılıklı haklarla birbirimize bağlıyız demektir.** Hiç kimsenin hürriyeti sonsuz olamaz. Hürriyetimiz başkalarının hürriyetine zarar vermediği oranda vardır. Onun için bir takım kanun ve kurallar konmuştur, toplum hayatında. Gönlümüz şarkı söylemek istedi diye, bir otobüste elinizi kulağınıza dayayıp avaz avaz bağıramazsınız. Size derhal karışırlar. Kimse bana karışamaz dersiniz, ya döverler, ya da karakola götürürler. Daha kötüsü "Bu kişinin aklından zoru mu var?" diye hastaneye de götürürler.

Öyleyse, **ilk kural: başkalarını en az kendiniz kadar düşünmektir. Kimseyi rahatsız**

etmemek, aksine herkesin rahat ve huzuruna katkıda bulunmaktır.

İkinci kural: Vermeden alınmayacağı, hizmet etmeden hizmet göremeyeceğimizi bilmektir.

Önce biz vermeye, önce biz hizmet etmeye çalışmalıyız. Hattâ verirken ve hizmet ederken karşılığını alacağımızı düşünmezsek çok daha rahat ederiz. Yine alırız, ama almamız bazen gecikir, bazen aksarsa üzülmez. Çünkü bazen almamız verdiğimiz kişiden olmayabilir. Ama önemli olan almamız değil mi? Alıyorsak, kimden aldığımız önemli değil. Falan şahıs hakkımı yedi, falanca borcunu ödemedi gibi şeyleri dert etmemeyi öğrenmeliyiz. Aç kalmıyorsak, ihtiyaçlarımızı karşılayabiliyorsak, sağlık içinde yaşıyorsak, verdiklerimizin karşılığını toplumdan alıyoruz demektir. Haksızlığa uğramak, verdiğinin karşılığını alamamak büyük üzüntü ve dertlerin kaynağı oluyor. Bundan sakınmanın yolu

yukarıda söylediğim gibi düşünmektir. "Şu kişiden hakkımı alamadım ama, onun ve benim insan kardeşimiz olan diğeri bana fazlasıyla verdi" demeyi bilmek lâzımdır.

Üçüncü kural: **Dünyada tecrübe ve bilgi edinerek, yanlışlardan ve eksikliklerden kurtularak, olgunlaşmak için bulunduğumuzu, hiç akıldan çıkarmamak lâzımdır.** Kimse dünyada sonsuz yaşamıyor. Sonsuz değil, yüz yaşına kadar yaşayanlar bile parmakla sayılacak kadar az. Çoğu 70-80 yaşında gidiyor. Zaten bir yaşa gelince, güçten ve birçok yeteneklerden yoksun kalınca ve birtakım hastalıklar, ağrılar, sıkıntılar da yakaya yapışınca, kişi ölümü kendisi ister oluyor. Öyleyse, **şu kısacık dünya hayatını en iyi, en huzurlu, en yayarlı ve en kazançlı nasıl geçirebilirim? diye düşünmek gerekir.** Önemli olan dünyadan kazanacaklarımız olduğuna göre, küçük şeyleri dert edinmemeye alıştırmamız lâzım kişinin

kendisini. Şu olay bana bir tecrübe ve bilgi kazandırdı mı? Bu sıkıntı benim bir yanlışımı bana gösterdi mi? Şu hastalık bana bir eksikimi giderme imkânını verdi mi? Bunları düşünürseniz, başkalarına dert olan durumlar size mutluluk olmaya başlar. Çünkü dünyada derdi, hastalığı, kazası, belâsı olmadan yaşayan var mı? Önemli olan onların neden geldiğini düşünmek, eksikleri ve yanlışları bulup giderebilmektir.

Dördüncü kural: Bizi Sevgisinden Yaratanın bizim her halimizden, her düşüncemizden, her ihtiyacımızdan ve her isteğimizden haberdar olduğunu bilmemizdir. O bizi sever. Bizim yükselmemiz ve olgunlaşmamız için bu dünyayı ve bize gerekli olan her şeyi en güzel şekilde, yerli yerince yaratmıştır. Onun yaptığı hiç bir şeyde yanlış ve kötü bir şey yoktur. O abes iş yapmaz ve O'nun hükmü şaşmaz. Bunları bilirsek, en darda kaldığımız

zaman başvuracağımız, yardımını isteyeceğimiz büyük dostumuzun yanbaşımızda olduğunu görür ve hiç bir şeyi dert etmeyiz. Hiç bir şeyden de korkmayız. Çünkü O izin vermeden başımıza hiç bir belâ gelmez. Eğer başımıza bir dert gelmişse o bize bir eksiğimizi ve yanlışımızı göstermek için, Büyük Sevgilinin sevgisiyle, ama içi yanarak izin verdiği. Hani anne babalar da çocuklarının bazı yanlışlarından kurtulması ve terbiye olması için bazı hayırlı cezalar verirler ya, sevdiklerinden dolayı.

Yaradan tüm kullarını sever, çünkü onları sevgisinden yaratmıştır. İsyanda ve inkârda olanları bile terk etmez, yine rızklarını verir. Ama doğru yolda olanları, beş esası tam benimseyenleri elbette daha çok sever.

O'na yönelir, gönülümüzü O'na açar, isteklerimizi O'na bildirirsek, darda kalınca O'nun yardımını istersek, mutluluğumuzu gölgeleyen hiç bir şey kalmaz.

Beşinci Kural: Aşırı istekleri dizginlemeyi bilmektir. İnsan hayrına olan şeyleri, ihtiyacından

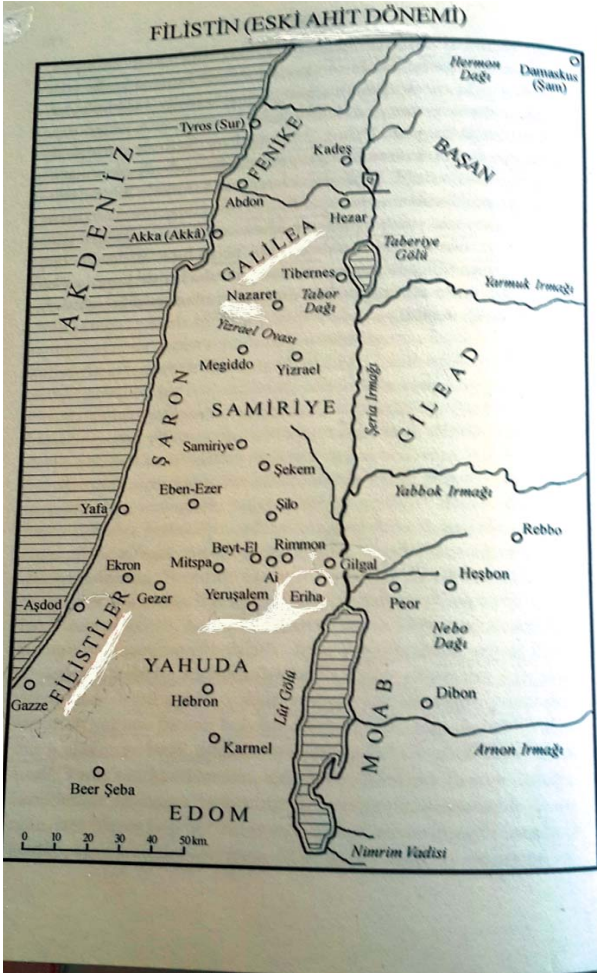
çok daha fazla istemeyi çok kolay yapar. **Aşırı isteğe ihtiras denir. İhtiraslar bir çok derdin belânın ve huzursuzluğun baş sebebi olmaktadır.** Olgunlaşmak bir bakıma istekleri frenlemeyi öğrenmek demektir. Bugünü ve yarını düşüneneğiz, ama korkuya ve kuruntuya kapılmadan, aşırıya sapsmadan. **Hiç bir şey Allah'ın korumasından, kısmet etmesinden daha garanti değildir.** Elbette çalışacağız, didineceğiz. İşimizi geliştirmek, emeklerimizden daha çok kişinin yararlanmasını sağlamak için gece gündüz düşüneneğiz. Mal, mülk ve para insan için bir dereceye kadar güvencedir. Bir anda her şeyini kaybediverenleri görmüyor muyuz? **En büyük güvence, yalnız Yaradan'ın korumasıdır. Bunu iyice öğrenen ve gönlüne benimseten en büyük huzur ve mutluluğa ulaşır.**

Gülyüzlülerden İbretler: 21

Yüce Bir Tanrısız Plan

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

TARİHTE BİR GEZİ

Şimdi pek önemsenmese, değer verilme de son 4000 yılda ilâhi planın dünyada gerçekleştirdiği manevi devrimler, yaşamımızı alabildiğine değiştirmiş, yüceltmıştir. Hz. İbrahimle başlayan tek tanrılı ve baştan sona en doğru, en dürüst ahlâki kuralları öğütleyen semavi dinlerden söz ediyorum. Şimdi ahlâkı bir yana bırakmış, sadece şekilleri ve gelenekleri öne alan, kurtuluşu bunda gören dinsel uygulamaları kastetmiyorum elbette. Son üç büyük semavi dinin, ahlâkın yüceliklerine ulaşmış kurucularının nurlu adımlarını; sağa sola sapsmadan izleyen nice nesillerin uygarlığın gelişmesindeki katkılarıdır sözünü ettiğim. Biliyorsunuz o yüce gülyüzlü İbrahim'in iki oğlu vardı.

Büyük oğlu İsmail'le Mekke'de kökleşen İbrahim'in tek tanrılı dini, nice yüzyıllar sonra onun soyundan gelen Hz. Muhammet'le islâm binasının son tuğlası olmuş, böylece dinler serüveni sona ermişti. Ancak ondan önce, Hz. İbrahim'in ikinci oğlu İshak'ın neslinden Yakup (İsrail), Yusuf ve Musa aracılığıyla Musevilik; yüzyıllar sonra da aynı soydan İsa ile Hıristiyanlık, doğru kullananlar sayesinde en azından insanlığın barbarlar elinde yok olup gitmesini önleyecek nice hayırlara vesile olmuştu.

Şimdi günümüzde içindeki mezheplerin bile kanlı kıyımlarla, bitip tükenmez kin ve intikamlarla birbirini yok ettiği dinlerden söz etmiyorum kuşkusuz. Üç kurucusunun da atası olan Hz. İbrahim'in 4000 yıl önce temellerini attığı, hepsi de yüce ahlâkı öğütleyen tek tanrılı üç büyük din, doğru kullandıkları geçmiş yüzyıllarda getirdikleri düzen ve uygarlıkla hırgür içinde yok olmamızı önlediler kuşkusuz. Ve onların sayesinde Yaradan'ın gönderdiği mesajlar şimdi de elimizde. Ne var ki, türlü hüner ve çıkarla ortaya konan fesat ve kinlerle, bağınaz taraftarları aracılığıyla aslından saptırılmış, kötülöklere âlet edilmiş dinlerin ulu kurucuları peygamberler, şimdi kuşkusuz hepimizden fazla gözyaşı içindedirler olanları gördükçe... Ancak O'nun kesin vaatlerinden biliyoruz ki, bu da bir geçiş dönemidir. Türlü olaylardan ve sınavlardan süzöle süzöle insanoğlu iyilerin dünyasına mutlaka kavuşacaktır.

EMSALSİZ BİR YÜCE PLAN

"Gülyüzlülerden İbretler" yazı dizimizde Musevilğin kurucusu Musa'dan uzunca söz etmiştim. Ve onun sağ kolu Yeşu (Yuşa) peygamber komutasında İsrailoğullarının vaat edilmiş Kenan ülkesine nasıl girdiklerinden ve oralarda nasıl tutunup yerleştiklerinden de... Aslında Yaradan'ın öyle muhteşem, öyle emsalsiz bir yüce planı adım adım devreye sokuluyordu ki!.. Sadece ufak bir topluluğun, Firavun'un yüzyıllar süren zülmünden kurtarılması ve onlara barınacakları yeni bir yurt sağlanmasından ibaret değildi bu yüce plan. O zamana kadar hiç yapılmamış, hiç devreye girmemiş yeni bir ilâhi düzen sahneye konuyordu. Aynı bir coğrafyada, aynı bir neslin, aynı bir ulusun içinde 1000 yıldan fazla bir süre içinde peş peşe gönderilecek peygamberler aracılığıyla, Musa'nın tek tanrılı dini, ahlâkı ve şeriatı devamlı tazelenecek, belleklerden silinmesine asla imkân tanınmayacaktı.

Ve aynen de öyle oldu. Musa'dan 1200 yıl sonra yine Museviler içinden görevlendirilen İsa ile yeni bir şeriat, yeni bir din hıristiyanlık kurulmuştu ama boşlukta değil, o birikim üzerinde temellendirilmişti. 600 yıl sonraki islâmiyette de o birikim hep nesillerin eli altında olmuştu. Böylece İbrahim'den başlayan tek tanrılı, yüce ahlâk temellerine dayanan gerçek müslümanlık, gerçek islâmiyet sürekli insanlığın gündeminde tutulup hükmünü sürdürmüştü. Yeşu önderliğinde o vaat edilmiş ülke Filistin'in henüz dağlık, ücra

köşelerinde tutunmaya çalışan İsrailoğullarının 12 kabilesi, aslında Yaradan'ın zamanımıza ve hattâ dünyanın sonuna kadar etkisini sürdürecektir. Bundan sonra yaşananları incelerken, ilâhi düzenin olanlar unutulmasın, birikim kaybolmasın diye adım adım nasıl bir yol, tümüyle tahribine imkân verilmeyecek nasıl bir sağlam yol inşa etmekte olduğunu, bu büyük resmi hep hatırımızda tutalım lütfen.

BİLİMSEL İKİ DOĞRULAMA

Konumuza kaldığımız yerden devam etmeden önce Mayıs sayımızda Yeşu'dan söz ederken yaşanan iki mucizeyi tekrar alıntulamak istiyorum. Ve sonrasında arkeolojik bir çalışma ve coğrafi bir keşfin her ikisini de nasıl doğruladığını sizlerle paylaşacağım:

*** Özellikle Yeşu'nun kavmi gözünde yüceltilmesi gerekiyordu. Aynı Musa gibi Rabbin onunla beraber olduğu kanıtlanmazsa, kimse peşinden bu zorlu savaflara sürüklenmezdi. Rab ona dedi ki: "Musa ile beraber olduğum gibi seninle de beraber olacağımı bilsinler diye, bütün İsrail'in gözünde seni büyütmeye başlayacağım. Ve ahid sandığını taşıyan kâhinlere emredip diyeceksin: "Erden suları kıyısına geldiğiniz zaman orada bekleyeceksiniz."*

Aynen böyle yaptılar ve azgın ırmağın sınırına geldikleri zaman

aniden suların hepsi kesildi. Bütün kavim kuru toprağa basıp karşı kıyıya geçtiler. Anladılar ki Rab şimdi Yeşu ile birlikte.

*** Mucizeler birbirini izledi. Önlerindeki bir şehrin kalın sur duvarları aşılmaz bir engeldi onlar için. Rab'den alınan talimatla boruları bütün gücüyle çalıp, tüm kavim hep bir ağızdan nefesleri yettiği kadar bağırınca, bir de baktılar ki kalın duvarlar yıkılıp yerle bir oluverdi. Kolayca şehre girip yerleştiler.*

Şimdi de **Hayrullah Örs'ün "Musa ve Yahudilik"** kitabının 155. sayfasından aktarıyorum:

"Tevrata göre İsrailoğulları Şeria (Erden) ırmağını geçerken, ırmak

çekilmiş ve hepsi islanmadan batı tarafına geçmişlerdir. 1906 yılında bir heyelan Şeria'nun yolunu tıkamış ve Eriha yakınlarında ırmağın yatağı kurumuştu. Bu mucizenin aslı da bu olacaktır. İkinci hikâye edebiyata da geçmiş olan Eriha duvarlarının yıkılışı olayıdır. Tevrata göre Yeşu orduyu Eriha şehrinin surları etrafında 7 gün dolaştırır. Ahit sandığının önünde de 7 kâhin gitmekte ve Yubel borularını çalmaktadırlar. 7. gün duvarlar kendiliğinden yıkılır ve İsrailoğulları Rab Yahve'nin onlara verdiği şehirdeki erkek ve kadın, genç ve ihtiyar herkesi bütün öküz, koyun ve eşekleri, şehirde olanların hepsini kılıçtan geçirirler. İlk çağ için pek olağan ama bir kutsal kitapta hiç de hoş olmayan bu hikâyenin de bir gerçek çekirdeği olduğu anlaşılmıştır: Kazılarla aşağı yukarı milâttan önce 1200 yılında bir depremde bu surların yıkılmış ve şehrin yanmış olduğu meydana çıkmıştır. Demek, İsrailoğulları Eriha'yı almak ve halkını kılıçtan geçirmek için, oralarda sık sık görülen bir depremden yararlanmışlardı."

Sayın yazar bunları bence aklını çok zorlayarak tesadüflerle açıklamaya çalışıyor. Yeşu önceden adamlarına Erden (Şeria) ırmağının onlara engel olmayacağını, suların çekilerek kuru yerden geçeceklerini Rabbin bir müjdesi olarak bildirmişti. 1906'daki bir heyelanla ırmağın kuruması bunun çok nadir de olsa kendiliğinden gerçekleşebile-

ceğini gösteriyor ama Yeşu'nun ortada fol yumurta yokken bunu müjdelemesi nasıl bir tesadüf eseri olabilir ki?!..

Hele Eriha duvarlarının yıkılmasının depremlerle açıklanmasına ne diyelim?.. Yeşu önceden Rabbin'den aldığı talimatı, Eriha şehrini 7 kere dolaşıp hep bir ağızdan bağırınca duvarların yıkılacağını bildirmişti kavmine. Bağırır bağırılmaz orada depremlerle duvarların yıkılacağını kim önceden bilebilir Allah aşkına?!..

Yeşu ile ilgili aynı yazımda "işte bu olmadı" başlığı altında, Güneş ve Ay'ın bir gün boyunca gökte hareketsiz kaldığıyla ilgili Tevrattaki ifadeyi asla kabul etmediğimi, bunun akla, mantığa, tarihi gerçeklere aykırı olduğunu açıkca ifade etmişim. Elbette aklımızı, eleştiri hakkımızı sonuna kadar kullanacağız ama toptancı bir zihniyetle ne her şeye "evet" ne de "hayır" demek bana göre bilimsel bir yaklaşım olamaz asla.

YEŞU SONRASI: HAKİMLER DEVRİ

İsrailoğullarının vaat edilmiş ülkeye, Kenan'a girdiği sırada Filistin'deki ve çevre ülkelerdeki şartlar onlar için oldukça elverişliydi. Eskiden Filistin'i hükmü altına almış Mısır gücünü yitirmiş, kendi dertleriyle uğraşıyordu. Hitit ise büyük bir göç kavmi olan Filistîler elinde zaten tükenip bitmişti. Filistindekiler ancak oradaki kendi komşularından korkacaklardı bundan sonra. Yani mücadele İsrailoğulları,

Kenanlılar ve Filistîler arasında olacaktı yıllar boyunca. Kenan şehirlerinin durumu da pek parlak değildi. Süregelen isyanlar, şehirlerin birbiriyle didişip durmaları, yakın geçmişteki Mısır işgâl kuvvetlerinin ardı kesilmeyen yağmaları onları yiyip bitirmişti. Ama ne de olsa orada küçük şehir devletlerini haraca bağlamış etkin bir güçtü. İsrailoğulları Filistin'e ilk girişlerinde doğrudan Kenanlılarla değil bu küçük topluluklarla çarpışmışlar ve ancak ücra dağlık yerlere yerleşmişlerdi. Henüz kabileler halinde yaşıyorlar, bir devlet olmaya doğru gidiyorlardı ama kendi aralarında bile didişmekten, iç savaşlar çıkarmaktan geri durmuyorlardı. İçinde kutsal emanetlerin, tanrısal yasaların saklı olduğu, Rabbin talimatıyla Musa tarafından yaptırılan ahit sandığı onlar için çok önemliydi. Sandığın bulunduğu yerde ve yasaları ayakta tutan din adamlarının hükmettiği bölgelerde bir ulus olmanın adımları atılıyordu. Hepsini yönetecek bir reisleri, kralları yoktu. Bu böyle devam edemezdi. Çünkü bazı kabileler putperest komşuları tarafından esir ediliyor, hattâ onların putlarına tapmak zorunda bırakılıyorlardı. Böyle giderse hepsi eriyip gidecekti. İlahî plan asla buna müsaade edemezdi. Yeşu'dan sonraki 200 yılda yetenekleriyle, cesaretleriyle ve aldıkları tanrısal ilhamlarla öne çıkmış "hakimler" diye anılan güçlü kişiler bir-biri peşisıra onları yok oluştan kurtardılar. Böylece 6'sı büyük 6'sı küçük hakim (Şofet) idaresinde, oralara sağlamca yerleşip bir ulus olmasını becerdiler. Bu hakimlerin hem de

büyüklerinin arasında şaşacaksınız, çok kudretli bir hanım bile vardı.

Tevratta 30 sayfa boyunca bu 12 hakim serüvenleri anlatılır. Kuşkusuz hepsinden bahsedecek değiliz. En iyisi zaman zaman çok espirili anlatımlara yer veren **Rabi Benjamin Blech'in "Yahudi Tarihi ve Kültürü"** kitabından alıntılar yaparak, hakimlerden 3 büyüğün serüvenlerini anlatmak. Ve en sonunda Bizim Celselerimiz'de Samson'dan söz eden kısa ama düşündürücü bir paragrafı sizlere sunacağım. Gelecek sayımızda Filistîlerin Filistin'in güney bölgelerine yerleşme macerasını, İsrailoğullarında yeniden başlayan peygamberlik sürecini ve krallığa geçişten sonraki ibretlerle dolu yaşantılarını dile getireceğim.

"Yahudi Tarihi" kitabında 3 büyük hakimden şöyle söz edilir:

"Musa ve Yeşu'dan sonra gelerek bu iki büyük şahsiyetin misyonunu sürdüreceğ olan kahramanlar "hakimler" olarak bilinir. O dönemde hakimler Tevratın: "İsrail'de kral yoktu her kişi kendi gözünde doğru olanı yapardı" sözleri uyarınca yargı görevinden çok daha fazlasını yapıyordu. Hakimler hem askeri liderler, manevi danışmanlar, Tanrı'nın habercileri hem de ilham kaynağı idiler. İşin en şaşırtıcı yanı, hiçbir zaman seçilmiş olmamalarıydı. Yetenek ve becerileri sayesinde sorgusuz sualsiz kabul edilmişlerdi.

“ Yahudi Jan d'Ark: Dvora** İlk Yahudi hakim bir kadındı. Dvora sık sık Yahudi Jan d'Arkı olarak anılır. Bir palmiye ağacının altında otururken insanlar ona fikir danışmak için akın ettiğine göre çok bilge bir kişi olmalıydı. Ancak cesareti zekâsından da üstündü. Bunu da ilâhî bir esine bağlıyordu.

“Tanrı bir gün Dvora'ya göründü. Kenan kralına karşı isyan başlatmanın onun kutsal görevi olduğunu söyledi. Dvora, bir kavim lideri olan Barak'ı Kenanlı general Sisera'ya karşı 10.000 adamla birlikte yanında yer alması için ikna etti. Barak ancak onun da gelmesi şartıyla savaşa gitmeyi kabul etti. Onu ısrarla yanbaşımda istediğine göre o zaman kadınlara çok iyi gözle bakıldığını düşünebilirsiniz. Ama kadınların toplumdaki yeri hakkındaki esas gerçeği Dvora'nın cevabından anlayabilirsiniz: "Kabul, seninle geleceğim. Ancak seçtiğin bu yolda zafer senin olmayacak. Çünkü Tanrı Sisera'yı bir kadının eline teslim edecek." Dvora bütün zorluklara rağmen başarılı oldu. Yahudiler Tabor dağında üstün bir zafer elde etti. Düşman general kılıçtan geçirildi. Dvora'nın zafer şarkısı Yahudi kutsal kitabında önemli bir yere sahiptir.

“ Kral olmayı istemeyen adam: Gideon** Kenanlılar, Amalekler, Moablular, Midyanlar... Bu halkların hiçbiri Yahudilere rahat vermiyor-

du. Dvora'nın Kenanlıları yenmesi 12 kabilenin sorunlarını sona erdirmeydi. Midyanlar 7 uzun yıl boyunca Yahudilere saldırdı, ürünlerini çaldı ve onları ekonomik yönden zayıf düşürdü. Tanrı bu kez halkına zülmedenleri ezmesi için Gideon'u görevlendirdi. Gideon'un öyküsünden alınacak iki ibret vardır:

“1- Gideon, savaşıma gelen 32.000 gönüllü arasından, beceri ve dindarlıklarına bakarak sadece 300 kişiyi seçti. Eğer zaferde insan sayısı rol oynasaydı Yahudilerin hiçbir şansı olamazdı. Ama Gideon, en azından Yahudilerin askeri zaferleri konusunda, sayının önemli olmadığını kanıtladı.

“2- Baş döndürücü bir zaferin ardından, halk Gideon'a kral olması için yalvardı. Gideon'un yanıtı, Yahudilerin liderlik hakkında uzun yıllar boyunca geçerli olacak tutumlarını ortaya koymaları açısından ilginçtir: "Size hükmetmeyeceğim. Oğlum da size hükmetmeyecek. Size Tanrı hükmedecek."

“Başka uluslar bir kral arzu edebilir ama Yahudiler, kralların kralına inanır. Tanrı ile özdeşleştirilmemesi için Musa'nın rolünün nasıl hep azımsandığını hatırlayın. Yahudi halkına verilen 10 emirden ikincisi: "Benden başka Tanrın olmayacak" uyarınca Gideon bir krala sahip olmalarının tehlikelerini hatırlatıyordu.

***** Samson ve Dalila:** Tanrı Yahudilere dönemlerinde ihtiyaç duydukları niteliklere uygun erkek veya kadın liderler verdi. Yahudilerin en güçlü ve en korkunç düşmanı Peliştilere karşı ise, tarihlerindeki tek süpermeni gönderdi. Karşısında tek süpermeni gönderdi. Karşısında kükreyen aslanı ikiye böldü. Bir eşeğin çene kemiğiyle 1000 Pelıştiyi öldürdü. Sevgilisi Dalila'nın bu sırrı ondan alması pek zor olmadı. Ve Dalila bu bilgiyi aşığı yok etmek için kullandı ve onu Pelıştilere teslim etti. Samson mabede adanmış biriydi, hem de doğuştan. Annesi hamileliği sırasında onu yaşamı boyu sürecek farklı bir ruhani statüye adanmıştı. Oğlunun hiçbir

zaman içki içmeyeceği ve saçını kesmeyeceği konusunda Tanrıya özel bir söz vermişti. Samson bu sayede ilâhi güçlere sahip olmuştu. Saçları kesildiği takdirde bu söz geçersiz sayılacak ve özel yeteneği geri alınacaktı. Dalila sadakatsiz kadının simgesidir. Samson'un saçları onun yüzünden uykuda iken kesilir, tutsak alınır ve gözleri kör edilir. Samson kendisini tutsak edenlerden son kez intikam aldı ve öldü. Sevinçten çılgınlık atan binlerce Pelıştinin doldurduğu stadyumda aşağılanırken, son bir kez güçlü olmak için dua etti: "Bırakın Pelıştilerle birlikte öleyim" diye bağırdı. Zincirlenmiş olduğu sütunları son bir güçle çekti ve hem kendisinin hem de tüm düşmanlarının yıkılan binanın altında kalmasına yol açtı"

Son olarak Samson'un öyküsünü bir de Bizim Celselerimiz'den okuyalım:

"Hani o bilmeden sırrını dile getirip ele verdi de, gücünden oldu ya, O'ndan gelen. Hani o kokuşmuş, çürümekte olan bir yerin merkezindeydi de, kurtarıyordu ya onun yoluna baş koymuşları. O bile yanlısını bilmeden belki, bir geceden bir geceye geçerken işledi kendi için kötü olanı. Ve ardından onunla gelenler yoksul kaldılar"

İnsanın Saygınlığı

Güngör Özyiğit, Psikolog

20. yüzyılın üçüncü çeyreğinde biri batılı, diğeri doğulu iki büyük düşünce adamı, Londra'da buluşup, genelde insanlığın, özelde 20. yüzyılın sorunları üzerinde konuşurlar.

Batılı olan ve Hıristiyan olarak yetiştirilen ünlü İngiliz tarihçisi Toynbee, insanlık tarihinin son 500

yıllık bölümünde Batının önderlik ettiğini söyler. Ancak gelecekte liderliğin batıdan doğuya geçebileceğine ilişkin beklentilerini dile getirir. Bir Budist olan Japon düşünürü Ikeda(*) ise, tarihin bundan sonraki döneminde insanlığın politik ve manevi olarak birleşmeyi başaracağına inanma konusunda Toynbee'den daha umutlu ve iyimserdir.

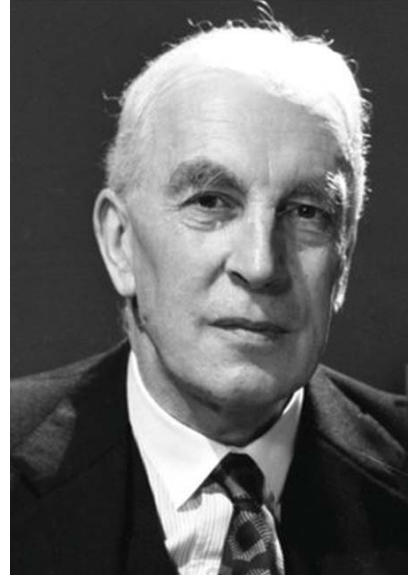
(*) *DAISAKU IKEDA*, Japon kökenli Budist tarikatı *NİCHİREN DAİSHONİN*'in uluslararası örgütü *SOKA GAKKAI INTERNATIONAL*'ın (kısaca *SGI* diye bilinir) kurucusudur.

Doğu ve Batı düşüncesini yansıtan bu iki insan dinsel ve kültürel alt yapılarının farklılığına karşın, görüşleri ve amaçları bakımından, diyaloglarında büyük bir anlaşma ve uzlaşma sağlayabilmişlerdir. Öncelikle dinin, insan yaşamının temel kaynağı ve belirleyicisi olduğu konusunda aynı düşünceyi paylaşırlar. Her iki düşünürü göre insan, içinde bulunduğu evrenin geri kalanını sömürme yerine, kendi kayıtsız şartsız evrenin hizmetine adanmalıdır.

Düşünürler, aynı zamanda eylem anlamına gelen Sanskritçe bir kelime olan Karma gerçeğine inanmaktadırlar. Yani insanların ve toplumların davranışları, onların geleceğini belirlemektedir. O nedenle insanlar davranışlarından sorumludurlar. Toynbee ve Ikeda'ya göre insanın kalıcı manevi görevi, bencilliğini yenmek için benliğini gerçekte ayrılmaz bir parçası olduğu temel gerçekle bütünleşinceye kadar genişletmektedir. "O sensin" Hindu deyişi gerçeğin en özlü biçimde dile gelişidir.

Hayata saygı ve insanın saygınlığı düşüncelerinin çekirdeğini oluşturur. Hayatı kutsayan düşünürlerin ortak parolası olan "Yaşamı Seçin" diyaloglarının toplandığı kitaba ismini verir.

Ikeda, özgürlükle serbestliğin aynı şeyler olmadığına değinerek, çağdaş cinsel özgürlüğün ciddi bir sakatlığı içerdiğini, bunun da insan saygınlığı ile tam bağdaşmadığını öne sürerek diyalogu başlatır.

Arnold Toynbee

Toynbee, insan olmanın zorluğuna dikkati çekerek şöyle der: "İnsan kendini bilinçli ve ruhsal bir varlığı bulunan bir hayvan olmak gibi şaşırtıcı ve utandırıcı bir konumda bulur." Ve ekler: "Saygınlığın kaybı korkusundan doğan utanç ve gerçekten saygınlığı kaybetmenin neden olduğu aşağılaşma yalnızca insanlara özgü sıkıntılardır. İnsan saygınlığa sahip olduğunu ve eğer bunu sürdürmeyi başaramazsa, insan düzeyinin altına düşeceğini içtenlikle hissetmektedir. İnsanın saygınlık duygusu, fizyolojik olarak hayvansal bir varlığı olmasına karşın, buna ek olarak ruhsal varlığının onaylanmasıdır. İnsan hayvansal organ ve işlevlerini yerine getirmek için kendine kurallar koyarak, insanlığını ortaya koymakta ve korumaktadır."

Cinsel kimliği ortaya çıktığı ergenlik çağındaki gençlere, ustalık isteyen cin-

sel bir eğitim verilmesini öneren Toynbee bunun zarar verecek derecede açıklık ve hoşgörü ile, zarar verecek ölçüde gizlilik ve kısıtlama arasında, doyurucu bir orta yol bulmak olduğunu belirtir. İnsanın saygınlığını koruyarak cinselliğini yaşayabileceği konusunda şunları söyler: "Cinsel sorunlarla başatmenin doğru ölçüsü insan saygınlığının sürdürülmesidir. İnsan duygularının bu kesiminde saygınlık, cinselliğin sevgi ile insancılaştırılmasıdır. Sevgiden ve saygıdan yoksun, sadece hayvansal isteklerin giderilmesinden başka nitelik taşımayan cinsellik, ruhsal yönden aşağılayıcı bir hale gelir. İnsan yaşamında saygı ve sevgiden yoksun cinsellik ruhsal ve ahlâksal olarak doğanın hayvanlar için öngördüğü düzeyin de altına düşer."

Bu düşüncelere temelde katılan Ikeda, cinsel ahlâk kaybının ve sevgisiz cinselliğin, hayatı sadece maddi değerler çerçevesinde düşünme eğiliminin bir parçası olarak gördüğünü söyler. Öylece cinsellik tamamen duygusallıktan uzaklaştığında sadece bir zevk almak yolu haline gelerek insanı bir zevk nesnesi durumuna düşürür ve metalaştırır.

Bireysel olarak insanın cinsel ilişkide bulunmadan yaşayabileceğini, ancak insan türünün cinsel ilişki olmaksızın varlığını sürdüremeyeceğini belirten Toynbee, insancıl cinselliğin çerçevesini çizer: "Cinselliğin düzenlenmesi, doğanın bağışladığı cinsel isteklerin saygınlıştırılması ve sevgiyle biçim-

lendirilmesi yoluyla hoş karşılanmasını sağlar. Eşler arasındaki ana baba ile çocuklar arasında sevgi, Konfüçyüs'ün öğrettiği gibi insanın toplumsal ve ahlâksal değerlerinin özüdür.."

İYİ BİR LİDERİN NİTELİKLERİ

İkinci Dünya Savaşı döneminin liderleri ve kahramanları, dünya sahnesinden çekildiler. Ikeda'ya göre koşulların artık kararları bütün dünyayı etkileyecek karizmatik bir lidere gerek duymaması ve iktidarın tek bir insan üzerinde yoğunlaşmasını gerektirecek durumdan çıkması bir gelişme belirtisidir. Toplumun kurtarıcılardan kurtulması, topluca bilinçlenmesi demektir. Demokrasinin artık, iktidarlara geniş bir alana yayılan liderlere katlanmayı gerektirmeyecek kadar doyurucu işleme iyi bir şeydir.

Toynbee, olabildiğince çok sayıda yurttaşın en fazla katılımıyla yürütülen anayasal hükümeti, yönelmemiz gereken politik amaç olarak kabul eder. Ama en demokratik çizgide örgütlenmiş girişimlerde bile kişisel liderliğe ihtiyaç duyulduğunu belirtir. Ayrıca demokratik bir girişimin, örgütün veya kurumun liderliği, karizmatik diktatörlükten çok daha duyarlı ve güç bir iştir. Karizmatik lider, yurttaşlarının bağlılığını kısmen kuvvet yoluyla, kısmen akıl dışı duyguları canlandırarak elde eder. Oysa demokratik bir rejimde lider, yurttaşların işbirliğini, önerdiği politikanın doğru olduğuna onları ikna edip inandırarak sağlar.

Ikeda, bugünün dünyasında, insanlığın karşı karşıya bulunduğu sorunların çözümü için, akla ve yüksek ideallere dayalı bir liderliğin zorunlu olduğunu öngörür.

Üstün ahlâk ve fikir değeri olan bir liderin bulunmasının gereğine katılan Toynbee, böyle bir lideri bulmanın zor olduğunu, bulunsa bile, yurttaşlarını yönetmek gibi güç ve nankör bir görevi kabul etmek istemeyebileceğini ileri sürer. Ve "Liderin rolü çok büyük bir toplumsal önem taşır; bu görevi yalnız başkalarının iyiliğini düşünerek kabul etmek için, çok yüksek bir toplum bilincine ve bencillikten uzak bir kişiliğe sahip olmak gerekir" der.

Yüzyılımızın demokratik liderleri arasında bu güç rolü başarmaya en fazla yaklaşan liderler, Toynbee'nin değerlendirmesine göre Roosevelt, Churchill ve Nehru'dur. Yine de Roosevelt ve hattâ Nehru bile, seçmenleriyle ilişkilerinde tam anlamıyla içten olmamışlardır. Ayrıca her üçü de bunalım dönemlerinde göreve çağırıldıklarından, güçlülere dayanmayı ve özveride bulunmayı kabul edebilmişlerdir. Sıkıntılı dönemlerde halkın daha kolay yönetilebildiğini, o nedenle böyle dönemlerde iktidara gelen liderlerin bir bakıma şanslı olduklarını söyleyen Ikeda, demokraside liderlere verilen yetki ve gücün zamanla sınırlı olması gerektiğini savunur. Başka bir deyişle, demokratik bir liderin özelliği, bir diktatörün aksine, görevdeyken kullandığı güç ne

Daisaku Ikeda

kadar büyük olursa olsun, bu gücün halktan geldiğinin ve halk tarafından değerlendirileceğinin bilincinde olmasıdır. Bu sistemin zayıf yanı, halkı aldatmaya ve gözünü boyamaya yönelik popülist politikalara izin vermesidir.

Toynbee'ye göre, bu durumda kalan demokratik bir lider, istenmeyen iki seçenek arasında orta yolu izlemelidir. Yoksa seçmenlerin isteklerinin yanlış olduğunu bile, bu istekleri savunma eğilimi gösterebilir. O zaman gerçekte liderlik rolünü yitirir ve kendisine duyulan güveni kötüye kullanmış olur. İstenmeyen ikinci seçenek ise, kendisinin doğru gördüğü halde, açıkça söylediğinde seçmenlerin reddedeceğini bir politikaya oy vermeleri için seçmenleri kandırmaktır. Bu da yine liderin, halkın görevini kötüye kullanmasıdır.

Ikeda, bir toplumda ne pahasına olursa olsun, yalnız kendi otoritesini güvence altına almaya aday bir politikacıdan daha rahatsız edici bir şey

olmadığı gerçeğinin altına kalın bir çizgi çeker. Politikacının kendisine ve halkına karşı dürüst ve sadık, eylemlerinde adil olması gereğine değinerek, nitelikli bir lider profili çizer: "İyi bir liderin nitelikleri cesaret, adalet, nezaket, pratik düşünme, saygınlık ve alçak gönüllülüktür. Lider olacak kişi ancak halkıyla diyaloga girmeye, onlar için savaşmaya ve gerektiğinde onlar için ölmeye hazır olursa varlığını kanıtlar. Dahası, bir liderin gerçek değeri kendisini izleyecekleri ne kadar iyi hazırlandığına da bağlıdır. İzleyenlerini kişisel çıkar ve kişisel hırsın giderilmesi düşüncesiyle değil, bütün insanlığın mutluluğunu ve geleceğini düşünerek yetiştirmelidir. Ancak bugün, bu çapta ki liderler ne yazık ki çok azdır."

Toynbee, hiçbir rejim, kişiliği sıradan bir lider tarafından başarıyla yürütülemez derken, Ikeda, demokrasinin bilinçsiz kitlelerin elinde yozlaşması tehlikesi karşısında sürekli dikkatli ve uyanık olmamız gerektiğine işaret eder. Ikeda, köklü bir hoşnutsuzluk topluma yayılırsa, faşizmin bir çıkış noktası bulabileceği konusunda bizleri uyarır. Faşizmi önlemenin tek yolunun da insanlara sevgi ve saygıya dayalı bir felsefe vermek olduğuna inanır. Böyle bir felsefe bireysel aklı geliştirir ve faşizme set çeker. Toynbee'de, bir rejim sosyal adalete yaklaştığı oranda dengeye kavuşur diyerek faşizmin yolunu keser. Ikeda, bir amaca ulaşmak için, bu amacın adil olduğunun kanıtlanmasını isterken, Toynbee, "Amaçlar araçları

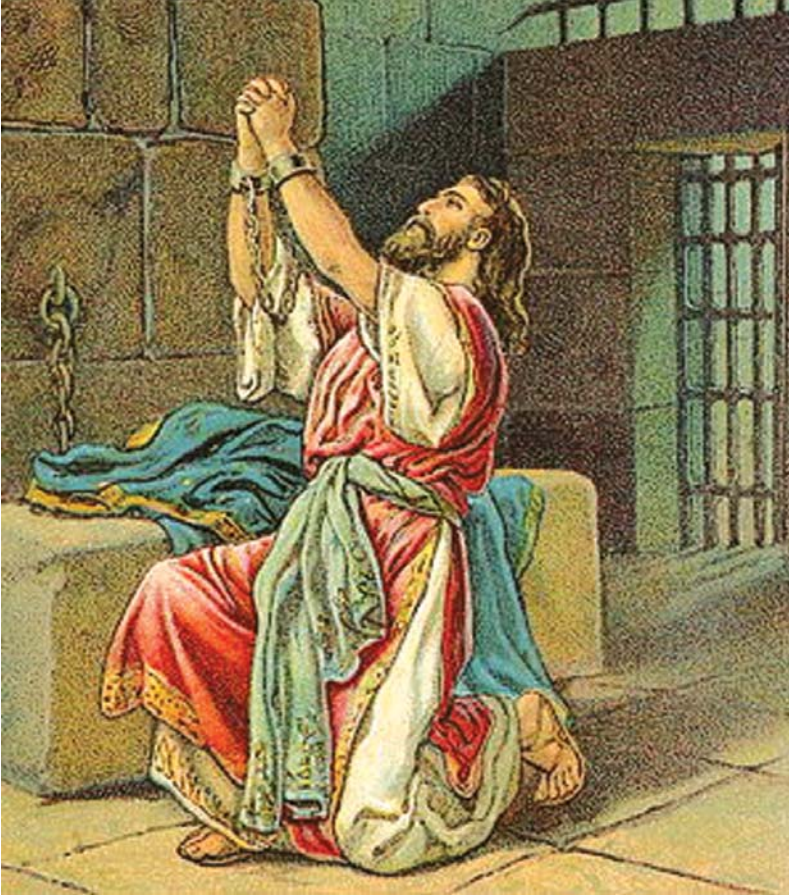
hakkı kılmaz. Amaçlar ve araçlar ahlâken birbirine uygun olmalıdır" der. Robespierre ve Lenin bu konuda iki olumsuz örnektir. Her ikisi de kendilerini insanların mutluluğuna adanmış, bencil olmayan kişilerdi. Amaçları öylesine iyi ve bu amaçlara ulaşılması o denli önemliydi ki, bunlar için şiddetin bile haklı bir araç olduğunu düşünmekle hata ettiler. Sonuçta dünya cennetleri yaratacak yerde Robespierre terörü, Lenin ise totaliter rejimi üretti. Bu örneklerin, bir amacın yüksek ideallerinin bunu sağlamakta kullanılan araçlara da yansımaları gerektiğini belirten Ikeda, ancak otorite sahibi olan kişi, insan mutluluğunu ve adaleti koruyacak kadar temiz bir ruha sahip olduğunda, gücün doğru bir şekilde kullanılabileceğini ileri sürer. Ve şunu söyler: "Güç ve yetki sorunu insanoğlunun kendini denetlemeyi öğrenme gereksiniminin çok yoğun bir halidir."

Toynbee de, gücün asıl kötülüğünün insan doğasında bulunan iktidar hırsı ve aç gözlülük gibi kötü eğilimler olduğunu ve bu kötülüğü azaltma yollarını aramamız gerektiğini ileri sürerek şöyle der: "Tek etkili yolun insanların davranışlarındaki bencillik ve hırsın, özveri ve sevgiye dönüşmesi olduğuna inanıyorum. Başka bir deyişle kendine egemen olmak birey ve toplumun mutluluğu için tek yoldur."

Bugün önce kendini fetheden gerçek fatihlere, nitelikli liderlere her zamandan fazla ihtiyacımız var!..

Tövbe ve Kul Hakkı

Nihal Gürsoy

KELİME ANLAMI

Rücû etmek (dönmek), geri dönmek, pişman olmak, nedamet duymak, yaptığı hataları idrak ederek doğruya yönelmek. Allah'tan bağışlanma dile-

yerek artık aynı hatayı veya hataları tekrar etmeyeceğine dair söz vermek. Doğruya yönelmek. El-Tevvab ise Yaradan'ın ismi ve sıfatı olup, günahından ve hatasından dönen kişinin affedildiği anlamını taşır.

Bu anlamda tövbe insan açısından Yaradan'ın affına sığınmak ve aynı hatayı bir daha yapmayacağına dair söz vermek, Yaradan için ise, hata ve kusurlarından dolayı kendisine yönelerek bağışlanmak dileyen kulunun bu yönelişini ve dileyişini kabul ederek tekrar etmediği hatalardan affını lûtfu ve merhametiyle kabul etmektir.

Tövbe etmek, kişinin yaptığı hatalı ve yanlış davranışları kendi idrakiyle kabul etmesi, samimiyetle bağışlanmak dilemesi ve bir daha aynı hataları tekrar etmeyeceğine dair Allah'a söz vermesidir.

NEDEN YANLIŞ YAPARIZ?

İnsan yaratılışı nedeniyle eksiklidir. Dünyada bulunuşunun gayesi hatalardan kurtularak tekâmül etmek, giderek yükselmektir. Bu nedenle hata ve yanlış insana mahsustur ve insana düşen, hatalarından ders alarak tecrübe kazanmak, aynı hatayı tekrar etmemek üzere gayret ve çaba içerisinde olmaktır. Elbette tecrübeler kolaylıkla elde edilmezler. Bir duygu ve düşüncenin, bir doğrunun kendi malımız olması için onu defalarca tecrübe etmemiz gerekebilir.

Ders çalışan sınava girecek bir çocuğu ele alalım. Herhangi bir konuyu tamamen anlamak, o konuya yeterince hakim olmak için ne kadar çok emek verir. Eğer konunun temelini kavrayamamışsa sınavda en küçük bir şaşırma da tökezleyecektir.

Dünya hayatı da insan için böyledir. Yaşam öğreticidir ve tecrübelerle doludur. Ancak doğru bilgilerle donanan insan, yaşamın temel kurallarına vakıf olabilir. Bu temel kurallar ise çeşitli dönemlerde insanın ihtiyacına ve seviyesine uygun olarak Yaradan tarafından bildirilmiştir. Bir geometri kitabı geometriden hiç anlamayan birisi tarafından ortaya çıkarılamayacağı gibi insanın varoluşuna ve dünyada nasıl yaşaması gerektiğine, hayatın anlamına, amacına dair bilgiler de insanın bir yere kadar çalışarak ve araştırarak elde edebileceği bilgilerdir. İnsan aklının sınırları vardır .

Bu sınırlar ancak Yaradan'ın el uzatmasıyla, yol göstermesiyle bizi hedefe taşıyabilecek mahiyettedirler. Buna rağmen öğrenmek, zaman ve emek meselesidir. Tıpkı sınava hazırlanmakta olan öğrenci örneğinde olduğu gibi insan, kendisine bildirilen ilâhi gerçekleri tam kavrayıncaya kadar sürekli hata yapacaktır. Hepimiz "Hatasız olmak için mektepteyiz" aslında...

Tecrübeler ve onların sonuçları üzerinde objektif bir biçimde düşünebilmek, aklımızla gönlümüzün alışverişine girebilmesi, elde ettiğimiz sonuçların aklımızın süzgecinden geçirilerek gönlümüze benimsetilebilmesi açısından büyük değer taşırlar. O nedenle yaşadığımız tecrübelere gereken önemi vermeli nedenlerini ve sonuçlarını objektif bir şekilde değerlendirerek elde ettiğimiz sonuçlar üzerinde düşün-

meliyiz. Böyle yaparak O'na giden yolda hızlanabiliriz. Aklımızı ve gönülümüzü doğru kullanabilmek hem yaşadığımız tecrübeleri ortaya çıkarmakta hem de sonuçlarından yararlanmakta en önemli kılavuzlarımızdır.

Tanrısal gerçekler ve vicdanımız bu süreçte bize yardım etmek için vardır. Her ikisi de bizi doğruya çekebilmek için kapasitemiz ölçüsünde yararlandığımız iki kutsal kaynaktır. Kapasitemizi doğru bilgiye, ilâhi prensiplere verdiğimiz önem ve arınmışlık düzeyimiz belirler. Nefsimizden ne kadar kurtulabilmişsek vicdanımız o kadar devreye girip yol gösterebilir. Nefsimiz, yani egomuz bizi gerçeklerden uzaklaştıran en önemli etkidir.

Demek oluyor ki, çeşitli tekâmül seviyelerinde ihtiyacımız olan tecrübelerden geçiyoruz. Üstelik bu tecrübelerden geçerken bizi zorlayan tüm faktör-

lere ek olarak bir de Vesvese Veren faktörü giriyor devreye... Vesvese Veren tecrübesi az, aklını kullanmayan, bilgi donanımı eksik insanları elbette kolayca yanıltabiliyor. Bazen de bizler aynı etkenlerden dolayı kendimiz veya bir başkası için Vesvese Veren'in görevini üstlenebiliyoruz.

Düalite, insanın yükselmesi yolunda üzerine düşen görevi aksatmaksızın sürdürüyor. Yüce Yaradan düaliteyi aşarak özdeki birliğimizin farkına varmak, insanüstünü bulmak için bizi türlü imkânlarla donattığı gibi, deneyimlerimizin sonuçlarını test etmemiz için çeşitli imtihanlardan da geçiriyor. O nedenle insan olmak kolay değil... Aklın, bilginin ve tecrübenin ışığında parlatmaya çalıştığımız bir cevherle uğraşıyoruz hepimiz.

Doğası ve yaratılışı gereği tekâmüle ihtiyacı olan insan, hata yaparak ve

hatalarından ders alarak aynı hataları bir daha yapmamayı öğrenir. O nedenle hataları takıntı haline getirmemek onlardan elde ettiğimiz tecrübe ve derslerin kazanımlarıyla aynı hataları yapmamayı dileyerek, isteyerek, gayret göstererek, telafi etmeye çalışarak yolumuza devam etmek gerekir. Ancak yaptığımız hatadan tamamen kurtulduğumuzda o hatamızdan özgürleşmiş oluruz.

NEDEN TÖVBE EDERİZ?

İnsan tekâmül eden bir varlık olduğuna göre, bilgi ve tecrübeleri arttıkça geçmişte ve henüz yaptığı hataların farkına varmaya başlayacaktır. Yükseklik arındıkça, öz varlığı olan tanrısal yanılla ilişkilerini güçlendirecek, Güneş kendi içinde de parlamaya başlayacaktır. Tövbe, farkındalığı artmış, kendisini ve nefisini tanımaya başlayan kişinin hata ve yanlışlarını tekrar etmemek üzere kendi iradesiyle bunlardan dönmek, bir daha yapmamak üzere Yaradan'a sığınarak af dilemesi, bağışlanmak istemesidir. Bu anlamda tövbe yükselme yolunda çok önemli bir dönemeçtir.

Kişinin yaptığı yanlışlar neticesinde kendisinden ve Allah'tan ümit kesmesi gerekir. Çünkü nefis mücadelesi insanın dünyada yaşarken sürekli yapması gereken bir iştir. Uzun ve müca-deleli bir yoldur.

Kendi yaptıkları hataları tövbe edip tekrar etmediklerinde Yaradan tarafından bağışlanacağına inanan insanlar, başkalarının hata ve eksiklerini de daha çabuk affetmeyi kolaylıkla başarabilir.

O nedenle Hz. Ömer "Tövbe edenlerle beraber oturun çünkü onların kalpleri yumuşak olur" demiştir. Şahabettin Sühreverdi (İslam Filozofu) "Bina için toprak, yaşamak için gıda neyse, melekût âlemine yükselmek için de tövbe odur" diyerek tövbenin insan için önemini vurgulamıştır.

Maide Suresi 39. âyette şöyle denilmiştir.

"Her kim haksız davranışlardan sonra tövbe eder ve halini düzeltirse, şüphesiz Allah onun tövbesini kabul eder. Allah bağışlayıcı ve esirgeyicidir."

Burada, haksız davranışlar kelimesi üzerinde önemle durmak lazım. Hak, gerçeğe uyan hüküm ve davranışlardır. Tövbenin temelinde hak vardır. Hakk'ı bilmek vardır. Hepimiz birbirimize karşılıklı haklarla bağlıyız. Eğer, insanın insana farksızlığını kabul ediyorsak, hepimizin yaratılışımızın gereği olarak aynı haklara sahip olduğumuzu unutmamak ve buna uygun davranmak inancımızın ve insanlığımızın gereğidir.

İnsanın üzerindeki haklar, Allah'ın hakları ve insanla diğer yaratılmış olanların hakları diye ikiye ayrılabilir. Allah'ın üzerimizdeki hakları; öncelikle O'nun varlığına ve birliğine inanmak, yaratılmış olduğumuzu ve O'nun kulu olduğumuzu idrak etmek, O'na ortak koşmamak, O'nun ibadet ve emirlerine uymak, yasaklarından sakınmak olarak özetlenebilir.

İnsanların birbiri üzerindeki hakları ise sosyal ve toplumsal yaşamın doğal sonuçları olarak ortaya çıkarlar. Her insanın üzerinde bir çok hak ve sorumluluk bulunmaktadır. Hak çizgisi çok incedir. Kendimize hak gördüğümüzü başkalarına da hak görebilmek; haksızlığı, ayrımcılığı, adaletsiz dağılımları,

sevgisizliği, egoyu, insanlık olarak yükselmemize engel olan, ayağımıza çelme takan daha pek çok sorunu aşmamızı sağlayacaktır.

Bu idrake yaklaşanlar, yaklaştıkları ölçüde hatalarının ve yanlışlarının farkına vardıklarında tövbe kapısı ardına kadar açık onları beklemektedir. Allah ile kul arasında hiçbir aracı olmadan, samimiyet, içtenlik ve kararlılıkla bir daha aynı yanlışları yapmamak üzere, pişmanlığını ve acizliğini dile getirerek yapılan tövbeler bir nevi sözleşmedir. Tövbe etme imkânı, Yüce Yaradan'ın rahmetinden ve merhametinden kaynaklanan büyük bir hediye. Bu vazgeçiş ve yöneliş nedeniyle ödüllendirilmez. Tövbe kapısı, umut kapısıdır. Allah'ın kullarından hiçbir zaman umut kesmediğinin, hatalarından dönücü olanların her zaman kurtuluşa erebileceklerinin müjdesidir. El-Tevvab O'nun isimlerinden biri olup, tövbeleri kabul edip, günahları bağışlayan anlamına gelmektedir.

En'am Suresi 54. âyette ise, ***"Bizim âyetlerimize iman etmiş olanlar sana geldiklerinde onlara: "Selâm olsun size, Rabbiniz rahmeti kendi üzerine farz kıldı ki, içinizden biri yaptığı günahlardan ve cehaletten ötürü kötü davranışlarda bulunur sonrasında tövbe ederek, kendini düzeltirse kuşkusuz Allah bağışlayan ve esirgeyendir."***

Yine Nur Suresi 24/31' de Yüce Allah kullarını tövbeye çağırmakta ve

şöyle buyurmaktadır. ***"Ey müminler! Hepiniz toptan Allah'a tövbe ediniz ki felâha eresiniz."***

İnananların ancak tövbe ederek kurtuluşa ve rahata ulaşacaklarını açıkça belirten bu âyet ve benzerleri Kuran'da pek çok yerde geçmektedir.

Tövbenin makbul olanı, elbette aynı hatayı tekrarlamamak ve yapılan yanlış çabucak fark ederek bağışlanmak dilemektir. Üzerinden uzun zaman geçtikten sonra fark edilen yanlışlar artık karakterimizin bir parçası olduklarından düzeltmek zorlaşır. O nedenle kendimizi ve inancımızı sürekli kontrol etmeli yüksek bir farkındalıkla yaşamalıdır. Ama hiçbir hatadan dönmek imkânsız değildir. Sadece kul hakkı bunların dışında olup, Yaradan' dan önce hakkına girdiğimiz insan kardeşimizin bizi bağışlaması gerekmektedir. Hata yaptığımız kişiyle samimi bir biçimde helalleşmek, onun gönül rızasını almak, verdiğimiz maddi veya manevi zararı onarmakla bağışlanmamız mümkün olur.

KUL HAKKI NEDİR?

Kul hakkı daha çok insanların canları, bedenleri, namusları, manevi şahsiyetleri, makam ve mevkileri, dini inanç ve yaşayışları gibi konulardaki kişilik haklarıyla, malları ve aile fertlerine ilişkin haklardan oluşmaktadır. Bu gibi konular kul hakkına girmekte, bunlara verilen zararlar da kul hakkına tecavüz sayılmaktadır.

Kul hakkını pek çok başlık altında incelemek mümkünse de, başlıcaları insanların sahip olduğu maddi ve manevi hakları ihlal etmek bunun yanında ahlâki ve hukuki hükümlerin onlara verilmesini gerekli kıldığı şeyleri onlara vermemektir.

Bu tür kul hakkı ihlallerini önlemek için Yüce Allah şöyle buyurmaktadır.

"Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları hakimlere (rüşvet olarak) vermeyin" Bakara Suresi - 188

Diğer bir âyette:

"Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya

dayanan ticaret hali olması müstesna, mallarınızı batıl (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin. Ve kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah sizi esirgeyecektir." Nisa Suresi- 29

Dedikodu, iftira, kötü isimle anmak, haksız zan, kusur arama, yalan gibi yanlışlar da kul hakkıyla ilgili günahlara örnektir. Bu tür kul hakkı ihlallerini önlemek için Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçınınız. Çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin. Biriniz ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan

korkun.Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok esirgeyendir.

"Hucurat Suresi - 12

Yukarıdaki âyetlerde açıkça görüldüğü gibi, Allah her türlü insan hakkına önem vermiş ve haklarının gözetilmesini emretmiştir. Kul hakkı insanın işlediği günahlar arasında en büyüklerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Her ne şekilde olursa olsun insanların haklarına girenler, haksızlık yapanlar, zalimler grubuna dahil edilmişlerdir. Kur'an-ı Kerim bir çok âyetinde onları şiddetle kınamış ve kendilerini büyük azapların beklediğini bildirmiştir.

"Sorumluluk, ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere aittir. İşte böylelerine acı bir azap vardır." Şura - 42

Kuran'da kul hakkı ile ilgili ve kullar arasındaki adalet esaslarını tespit eden birçok âyetten sonra, ***"İşte bu Allah'ın hudududur, ona tecavüz etmeyin:"*** (Bakara Suresi- 229) şeklinde ikazlar yapılmaktadır. Demek ki, kul hakkına tecavüz etmek, Allah'ın hududuna girmek gibi kabul edilmektedir.

Kendisi de her gün defalarca tövbe eden Hz. Muhammed olgun mümini şöyle tarif etmektedir:

"Hiç kimse kendisi için beğenip istemediğini din kardeşi ve komşusu için istemedikçe, komşusu onun kötülüğünden emin olmadıkça olgun mümin olamaz" Buhari

"Müslüman elinden, dilinden başka insanların zarar görmediği kimsedir." Buhari

"Müslüman, müslümanın kardeşidir. Ona yalan söylemez, ihanet etmez, kötülük yapmaz, onu aşağılamaz, kötülük edebilecek birinin eline bırakmaz." Buhari

Hep güçlüden yana olmak değil hak ve adaletten yana olmak bizi korur. Doğruların gözle görülmeyen orduları vardır.

Bazı insanlar, madde ve menfaatlerine düşkünlükleri nedeniyle gaflet ve aymazlık içindedirler. Bu gibi insanlar insaf, merhamet, hak, adalet gibi duygularını kaybetmişler ya da kendi çıkarlarına uygun olarak çarpıtılmışlardır. Almaktan, hep kendilerine almaktan, her şeyi kendilerine hak görmekten, haklıların hakkından çekinmezler.

Onları uyardığınız zaman da pek çok bahaneler ileri sürerek kendilerini haklı çıkarmaya çalışırlar. Onlara dua etmekten hayrı ve gerçeği görmelerini dileyerek sabretmekten başka çare yoktur.

Kimilerinin ise kazancı yerindedir. Ancak ihtiyaçlarının çok üzerindeki bu kazancı kimseyle paylaşamaz. Allah'ın ona nasip ettiği bu kısmeti sadece kendisine hak görür. Oysa Kuran bu duruma dikkat çekerek şöyle demektedir:

"O halde sen, akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Allah'ın rızasını kazanmak isteyenler için bu en iyisidir. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir." Er Rum Suresi - 38

Görüldüğü gibi hak çizgisi çok ince. Birbirimize karşılıklı haklarla bağlı ve sorumluyuz. İçinde yaşadığımız düzenin temelinde hak ve adalet var ve hakka saygı aslında Hak'ka saygı.

Okyanuslar Nasıl Oluştı?

Alok Jha BBC Earth, 18 Haziran 2015

“O, size suyu başka yerden gönderdi.”

“Ve O, en saf suyu sizler için, yaşam için, ağır taşların gözeneklerinde gönderdi, üzerinde rahatça dolaştığınızın üstüne. Ve onlar ilk buharlaşmayı ve soğutmayı başlattılar.”

Bizim Celselerimiz

U zaydan dünyaya bakıldığında yeryüzünün yüzde 70'inin okyanusla kaplı olduğu görülür. Bunların derinliği ortalama 3700 metre civarındadır. Başlangıçtan beri kıtaları şekillendiren, atmosferi oluşturan ve hayata kaynaklık eden bu sular nasıl oluştu peki? Bugün okyanuslarda bakterilerden balinalara kadar sayısız canlı türü yaşıyor;

bu okyanuslar gezegenin ekolojisi, iklimi ve hava koşullarının merkezinde yer alıyor. Rüzgarı oluşturan da, buluta veya buz tabakasına dönüşen de, kutupları deniz altı akıntılarla birbirine bağlayan da onlar.

Fakat bu okyanuslar yeryüzünde başlangıçtan beri yoktu. Her türlü yaşamın kaynağı olan su, 4,5 milyar yıl

önce Dünya oluşuktan yüz milyonlarca yıl sonra yabancı bir madde olarak, donmuş parçalar halinde uzaydan geldi dünyaya. O sırada gezegenimiz yanardağların sürekli patladığı kupkuru bir yerdi.

Hidrojen ve Oksijenin Oluşumu

İki hidrojen ve bir oksijen atomundan oluşan su molekülü evrende en yaygın görülen ikinci maddedir. Hidrojen, Büyük Patlamanın hemen ardından ortaya çıkmıştır. 13,7 milyar yıl önce evren bu patlamayla oluşurken, ortaya çıkan enerjinin bir kısmı radyasyon ve parçacıklar halinde yoğunlaşmaya başladı.

Patlamadan sonraki ilk üç dakika içinde, yeni oluşmuş elektron ve protonlar yavaşlayıp birbirini çeker hale gelmiş, evrendeki tüm hidrojen de bu sırada oluşmuş ve en yaygın atom olarak bugüne kadar gelmiştir.

Oksijen atomu ise milyonlarca yıl sonra ortaya çıktı. Evren genişlemeye devam ederken hidrojen bulutları bir araya gelip yoğunlaştı ve birleşerek helyuma dönüştü. İlk yıldızlar meydana geldiğinde içerdikleri hidrojen tükeninceye kadar milyarlarca yıl boyunca yandılar. Bu noktada yıldızlar çöktü ve helyumları birleşti. Füzyon çeşitli aşamalardan geçerken bu ilk yıldızlar helyumdan demire kadar bugün bildiğimiz birçok ağır elementi oluşturdu. Sonunda bunların çekim gücü, meydana gelen ağır atomları birleştire-

cek kadar güçlü olmadığı anda yıldızlar patlayarak söndü. Bu patlama sonucu ortaya çıkan bulutlar karbon, neon, sülfür, sodyum, argon, klor ve en önemlisi de oksijen atomlarını oluşturdu.

5 milyar yıl önce, su moleküllerinin temelinde yer alan bu hidrojen ve oksijen atomları, gezegensiz bulutlar (nebulalar) olarak da bilinen bu yıldız kalıntılarında uçuşuyordu. Derken bu nebulada, çöken hidrojen gazlarından oluşan bir bulutun ateş almasıyla Güneş meydana geldi.

Toza Tutunmak

Bu nebulada Güneş'in çekim kuvvetinden uzakta, molekül ve atomlar, karbon, silikon ve diğer elementlerden oluşan toz parçacıkları arasında dolaşıyordu. İşte su molekülleri, hidrojen ve oksijenin tesadüfen bu tozlara tutunmasıyla oluştu. Bu oldukça yavaş bir süreçti. Atomların kimi önce, kimi sonra tutunuyordu. Çok nadiren de oksijen ve hidrojen atomları aynı anda ve birbirine yeterince yakın mesafede durarak birbirine tutunup kimyasal etkileşime girebiliyordu.

Yüzbinlerce yıl boyunca devam eden bu süreçte her toz taneciği böyle bir süreçten geçmiş, etrafındaki buz tabakasını büyütmüştü. Güneş Sistemi bir milyon yaşına geldiğinde sayısız karbon ve silikon tozu buzla kaplanmıştı. Bu toz zerrecikleri de birleşe birleşe taş, kaya, göktaşı ve sonunda gezegen büyüklüğüne ulaştı. Yani bugün Güneş

Sistemimizdeki tüm nesnelere, milyonlarca yıl önce patlamış olan yıldızların tozlarından oluştu. İlk birkaç milyon yıl boyunca kayalardan ve buzdan oluşan dev bir disk Güneş'in etrafında yörüngede dönmekteydi. Bütün bunların biraraya gelip birleşerek Dünya'yı ve diğer gezegenleri oluşturması 20 milyon yıl aldı. 4,5 milyar yıl önce Dünya ilk oluştuğunda yüzeyi sürekli patlayan yanardağlarla kaplı, magma'nın aktığı, sürekli kayaların çarptığı bir gezegendi.

Binlerce Yıl Yağan Yağmur

Bu kayalardan biri öyle büyüktü ki Dünya'nın bir kısmını koparıp yörüngesinde dönen Ay'ı oluşturdu. İçeride ise radyoaktif elementlerin çürümesi korkunç bir ısı yaratıyordu. Dünya yüzeyindeki suyun hemen hemen tamamı onu oluşturan kaya ve buz parçalarından gelmişti. Fakat atmosfer henüz oluşmadığı için bu su molekülleri kaynayıp uzaya uçuyordu.

Fakat bu arada yaşanan jeolojik olaylar sonucu gezegenin içinden yüzeye doğru su çıkmaya devam ediyordu. Demir gibi ağır elementler gezegenin merkezine doğru akıyor, bugün bildiğimiz haliyle Dünya'nın dış kabuğu, manto ve çekirdeği şekil alıyordu. Manto soğudukça su ve diğer uçucu maddeler yüzeye doğru çıkıyor, ısınan su buharı ise yanardağ ağızlarından dışarı çıkıyordu. Böylece 500 milyon yıl önce Dünya'nın atmosferi ve ısısı istikrarlı bir hal aldı ve dışarı sızan su

buharı soğuyup yoğunlaştı. Bunun sonucunda yağmur yağmaya başladı. Hem de binlerce yıl boyunca. Artık Dünya'nın yüzeyinde bir miktar su birikmişti. Fakat gezegenin hâlâ sıcak olduğu o dönemde henüz bugünkü okyanusları oluşturacak kadar su birikmemişti.

Kuyruklu Yıldız Bombardmanı

Okyanuslarımızın çoğu aslında başka yerden gelme. Bu yağışlı dönem sırasında Güneş Sistemi'nde Güneş'e yakın olan gezegenlere sürekli olarak göktaşları ve kuyruklu yıldızlar çarpıyordu. Bu çarpmaların izlerini bugün Ay'ın yüzeyinde görmek mümkün.

Dünya'ya kaç şeyin çarptığı ve ne kadar su taşıdıkları bilinmiyor. Fakat bu bombardıman dönemi Dünya'nın oluştuğu 4,5 milyar yıl öncesinden 3,8 milyar yıl öncesine kadar devam etti. Bu dönem sona erdiğinde artık Dünya'da okyanuslar vardı. Bu kuyruklu yıldızların ve göktaşlarının nereden geldiğini de bilmiyoruz. Fakat bu okyanusların varlığını sürdürmesi açısından Dünya Güneş'e ideal uzaklıktaydı. Venüs'ün yerinde olsa bu su buharlaşıp uçacak, Mars'ın yerinde olsa donup katılaşacaktı.

Oysa Dünya, ortaya çıktıktan bir milyar yıl sonra, düzene girmiş atmosferi, Güneş Sistemi'ndeki mükemmel konumu ve elverişli çevre koşulları sayesinde, bugün gördüğümüz okyanuslarını korumayı başarabilmişti.

yaptığı bir kamuoyu anketine göre, 2005-2011 yılları arasında kendisini dinci olarak tanımlayanların oranı yüzde 77'den 68'e düşerken, ateist olarak tanımlayanların oranı yüzde 3'lük artış göstererek toplam nüfusun % 13'üne tırmanmıştı. Ateistlerin çoğunlukta olmadığı kesin de, bu rakamlar gelecekteki eğilimlerin mi habercisi? Dünyada bu eğilimin devam ettiğini varsayarsak dinler bir gün tümüyle ortadan kalkacak diyebilir miyiz?

Gelecek hakkında öngörülerde bulunmak mümkün olmasa da, ilk nasil ortaya çıktığı ve bazıları inanmayı seçerken diğerlerinin neden yüz çevirdiğine dair din hakkındaki bilgilerimizi kullanarak kutsal olanla ilişkimizin önümüzdeki yıllarda nasıl gelişeceğinin ipuçlarını bulabiliriz.

Bilim insanları hâlâ bireyleri ya da toplumları ateizme yönlendiren karmaşık faktörleri tespit etmeye çalışırken, bazı ortak noktaların olduğu söylenebilir. Dinin cazip yanlarından biri belirsizliklerle dolu dünyada insana güvence sunmasıdır. Bu nedenle yurttaşlarına göreceli olarak daha iyi ekonomik ve siyasal istikrar sağlayan ülkelerde ateist eğilimlerin güçlü olması şaşırtıcı değildir. Zuckerman, "Toplumda güven sağlanması dini inançların azalmasına neden oluyor," diyor. Kapitalizm, teknolojik gelişmişlik ve eğitimin de bazı toplumlarda dini inançların törpülenmesine yol açtığını belirtiyor.

İnanç Krizi

Japonya, İngiltere, Kanada, Güney Kore, Hollanda, Çek Cumhuriyeti, Estonya, Almanya, Fransa ve Uruguay (yurttaşlarının çoğu Avrupa kökenli) yüz yıl önce dinin önem taşıdığı ülkelerken, bugün dini inançların en zayıf olduğu ülkeler arasında yer alıyor. Göreceli olarak zengin olan bu ülkelerde eğitim ve sosyal güvenlik sistemi güçlü, eşitsizlik oranı düşük. Auckland Üniversitesi'nden psikolog Quentin Atkinson bu durumu, "insanlar başarılarına gelebilecek olaylardan korkmuyorlar," şeklinde ifade ediyor.

Fakat Brezilya, Jamaika ve İrlanda gibi dinin güçlü olduğu ülkelerde de dini inançların zayıflaması söz konusu. "40-50 yıl öncesine kıyasla bugün daha fazla dine sarılmış toplum pek yok. Tek istisna İran olabilir; ama oradaki durumu net görmek zaten zor" diyor Zuckerman.

ABD de istisnalardan birini oluşturuyor. Dünyanın en zengin ülkeleri arasında yer almasına rağmen dinin hâlâ güçlü olduğu bir ülke. Fakat yakın zamanda yapılan bir ankette, orada bile ateistlerin oranının 2007'den 2012'ye yüzde 1,6'dan 2,4'e yükseldiği görülmüştür.

Fakat Vancouver'deki British Columbia Üniversitesi'nden sosyal psikolog Ara Norenzayan, bunun dini inançların ortadan kalkması anlamına gelmediğini, insanların varoluşsal

güvenlik arzusunun güçlü bir duygu olduğunu belirtiyor. "İnsanlar acı çekmek istemiyor; ama bu konuda ellerinden bir şey gelmiyorsa olaylarda bir anlam bulmak istiyorlar. Din de insanların acıya anlam vermesinde bildiğimiz diğer laik inanç ve ideallerden daha fazla işe yarıyor görünüyor" diyor.

Bu olgu hastalık ve felaket karşısında sürekli ortaya çıkıyor. Örneğin, 2011'de Yeni Zelanda'nın Christchurch bölgesinde meydana gelen şiddetli depremin ardından, tümüyle laik özelliklere sahip bölge halkının dini inançlarında ani bir tırmanma görülmüştü. Bunun istisnaları da var elbette. Örneğin 2. Dünya Savaşı'nın ardından Japonya'da dini inançlar inişe geçmişti. Fakat Zuckerman, Christchurch modelinin esas olduğunu söylüyor. "İnsanın başına kötü olaylar geldiğinde herkes ateizme yöneliyor olsaydı, hepimiz ateist olurduk" diyor.

Tanrı Fikri

Dünyadaki bütün sorunlar mucizevi bir biçimde çözülmüş olsaydı ve insanlar barış ve eşitliğin hakim olduğu bir yaşam sürüyor olsaydı da belki din hâlâ varlığını sürdürürdü. Evrimdeki bir gariplik yüzünden insanın nöropsikolojisinde tanrı fikrinin doldurduğu bir boşluk var sanki.

Bunu anlamak için "ikili süreç teorisi"ne bir göz atmak gerekiyor. Psikolojinin temelinde yer alan bu

olgu, düşüncenin iki biçimine dikkat çeker: Sistem 1 ve Sistem 2.

Sistem 2 göreceli olarak daha yakın bir zamanda gelişmiştir; hiç durmak bilmeyen kafamızdaki sestir; plan yapmamızı ve mantıklı düşünmemizi sağlar. Sistem 1 ise otomatiktir, içgüdüselidir. İnsanın nerede doğduğundan bağımsız olarak herkeste gelişen özelliklerdir. İnsanın hayatta kalmasını sağlayan mekanizmalardır. Örneğin kokmuş etten tiksinti duymamızı, hiç düşünmeden ana dilimizde konuşmamızı, bebekken ebeveynimizi tanımamızı, canlı ve cansız nesnelere birbirinden ayırmamızı sağlar. İnsanı, dünyayı daha iyi anlamak için bir düzen bulmaya, doğal felaketler ya da sevdiklerimizin ölmesi gibi tesadüfi görünen olaylarda anlam aramaya yöneltir.

Bazı sosyal bilimciler, etrafımızdaki tehlikeleri algılayıp aşmada, eş bulmada bize yardımcı olan Sistem 1'in ayrıca dinlerin gelişmesini de sağladığına inanıyor. Örneğin bu sistem gittiğimiz her yerde, görmesek de etrafımızda bir varlığın olduğu hissini duymamıza neden olur. Binlerce yıl önce belki bu duyuyu, otlar arasına saklanmış aslana ya da zehirli yılanlara karşı tetikte olmamızı sağlamıştır. Fakat ister bizi sürekli gözetleyen koruyucu bir Tanrı, ister kuraklıkla cezalandıran hoşnutsuz bir ata ruhu, ister gölgede bekleyen canavar biçiminde olsun, bizi görünmez şeylerin varlığına anlam yüklemesi konusunda zayıf da düşürmüştür.

Bu sistem olguları ikili bir şekilde görmeye de yöneltir bizi. Yani akli ve bedeni bir tek bir birimde bütünleşmiş görmekte sıkıntı yaşarız. Bu algı birçok dinde de yansımaları bulur.

ABD'deki Emory Üniversitesi'nden Robert McCauley, sosyal bilimcilerin, tüm bu nedenlerden dolayı dinin "bilişsel eğilimlerimizin bir yan ürünü" olarak ortaya çıktığına inandığını söylüyor. "Dinler insanlardaki bu doğal özelliklerden yararlanarak gelişen kültürel düzenlemelerdir" diyor.

Kırılması Zor Alışkanlıklar

Ateistler işte bu kültürel ve evrimsel birikime karşı savaş vermek durumunda. İnsanlar doğal olarak daha büyük bir şeyin parçası olduklarına, yaşamın tümüyle boşa olmadığına inanmak ister. Aklimız bir amaç ve açıklama peşinde koşar. Norenzayan'a göre "Eğitim, bilim ve eleştirel düşünme yoluyla insanlar içgüdülerine güvenmekten vazgeçebilir, ama bu içgüdüler var."

Öte yandan birçok ateistin ve dini inancı olmayanların dünyayı anlamak için başvurduğu bilim de kolay anlaşılır bir şey değil. McCauley, bilimin Sistem 1'in yarattığı tarafılık durumunu düzeltmeye çalıştığını söylüyor. "Bilişsel bakımdan bilim doğal değildir, zordur. Din ise çoğunlukla öğrenilmesi gereken bir şey değildir, zaten biliyoruzdur onu" diyor. California'daki Fuller Teoloji

Okulu'ndan Justin Barrett'a göre "Dinden kurtulmak için insanoğlunda köklü değişikliklerin olması gerekiyor."

Dünyada Tanrı'ya inanmadığını söylediği halde batıl eğilimleri olan, örneğin hayaletlere, astrolojiye, telepatiye ya da reenkarnasyona inanan birçok insan var. Ayrıca hayatımızdaki değerlere rehberlik eden spor takımları, yoga, meslek kuruluşları, Tabiat Ana gibi dini inançlara yakın yorumlanabilecek inançlar söz konusu. Örneğin Amerika'da büyücülük, İngiltere'de ise paganizm tırmanışa geçmiştir. Antropolog Ryan Hornbeck, World of Warcraft (WoW) internet oyununun Çin'deki takipçileri arasında manevi bir önem kazandığını, belli ahlâki kuralların geliştirildiğini belirtiyor. "Öyle görünüyor ki WoW modern toplum

yaşamının sunmadığı belli ahlâki özellikleri yaratma olanağı sunuyor" diyor Barrett. "İnsanlarda sanki dini inançlar için bilişsel bir alan var ve bu alan dinle doldurulmuyorsa şaşkıncı biçimler alabiliyor."

İşbirliği Faktörü

Din ayrıca grup uyumu ve işbirliğini teşvik ediyor. Bizi her an gözetleyen her şeye kadir Tanrı tehdidi antik toplumlarda düzenin sağlanmasına yardım etmiş olmalı. Atkinson bunun "doğüstü cezalandırma hipotezi" olduğunu söylüyor. "Herkes bu cezalandırmanın gerçek olduğuna inanırsa gruplar açısından işlevli hale geliyor."

Yine burada da insanlar arasında güvensizlik ve acı çekme durumu, katı ahlâki kurallarla dinleri teşvik etmede rol oynuyor olabilir. Dünyadaki 600'e yakın geleneksel toplumun inanç sistemini inceleyen bir araştırmada, Wellington Üniversitesi'nden Joseph Bulbulia ve ekibi, sert iklim koşullarına ve doğal âfetlere açık bölgelerde ahlâk dersi veren tanrıların ortaya çıkma ihtimalinin daha yüksek olduğu sonucuna vardı. Din bu bağlamda kamu düzeni açısından önem taşıyan bir olgu olarak gelişti.

"Bu kadar hızlı gelişen, farklı kültürlerde bu kadar yer edinen bir olgunun toplumda işbirliğini sağlama işlevi gördüğü yönündeki açıklama akla yatkın geliyor" diyor Bulbulia.

Bir de işin matematiksel yanı var tabii. Bütün toplumlarda, dini inançları olan insanlar daha fazla sayıda çocuk sahibi olma eğilimi taşıyor. Böyle bir aileye doğmuş çocukların da yetişkinlikte aynı eğilimleri göstermesi doğaldır. Yani tümüyle dinden arınmış bir toplum olası görünmüyor.

Kalıcı İnançlar

Tüm bu psikolojik, nörolojik, tarihsel, kültürel ve lojistik nedenlerden dolayı uzmanlar dinin ortadan kalkmayacağı tahmininde bulunuyor. İster korku, ister sevgi kaynaklı olsun, din kendi devamını sağlamada oldukça başarılı görünüyor.

Hristiyan, Müslüman, Hindu ya da başka tanrıları bir tarafa bıraksak bile batıl inançlar ve ruhiyatçılık varolmaya devam edecektir. Daha yerleşik dinler ise bir iki doğal âfet sonrasında yeniden canlanmaya hazır görünüyor. "En iyi laik devletler bile sizi her şeyden koruyamaz" diyor McCauley. Herhangi bir ekolojik kriz, nükleer savaş ya da göktaşı tehlikesi karşısında tanrılar ortaya çıkacaktır.

"İnsanlar acı karşısında teselliye ihtiyaç duyuyor, çoğu insan ayrıca ölümden sonra da yaşamın devam ettiğine, görünmez bir varlık tarafından sevildiklerine inanmak istiyor" diyor Zuckerman. "Her zaman inanan insanlar olacaktır; bunlar çoğunlukta olmaya devam ederse de şaşkıncı değil."

Sevginin Birçok Farklı Yüzü Vardır

Kendimizi Aşmak

Çeviren: Nelda İnan

"İnsan kâinat adını verdiğimiz bütünlüğün bir parçasıdır, aynı zamanda mekânla ve zamanla sınırlandırılmış bir durumdur. Kendisini, düşüncelerini ve duygularını sanki bu bütünlükten ayrı bir parçaymış gibi deneyimlemesi, onun bilinciyle ilgili bir tür optik yanılsamadır. Bu yanılısama, bizi ihtiraslarımızla baş başa kalacağımız bir benlik hapishanesine koyar, orada sevgimizi verebileceğimiz bir kaç insandan başkasını da bulamayız. Bizim esas görevimiz, bütün canlılar ve doğayı oldukları gibi (kendi bütünsellikleri içinde) kucaklayacak bir şekilde sevgi çemberimizi genişleterek bu hapishaneden kurtulmaktır."

Albert Einstein.

Yükselen Güneşin portakal renkli pembemsi ışıkları çalışma odasının meşe kaplı duvarlarını Frank'ın şimdiye kadar hiç görmediği bir şekilde yıkarlarken, hayatın nabzıyla beraber atıyorlardı sanki. Parıldayan renkler onu kucaklarken, bedeninin odasının içinde yüzen ve ışıkla dans eden binlerce parçaya karıştığını hissetti. Ne zamandır böylesine bir enerjiyle dolup taşmamıştı. Odasının duvarları sınırsızca genişlemiş gibiydi. Derken, içindeki boşluk birdenbire patlayarak açılı ve sihirli bir ışıkla beraber akmaya baladı.

Frank son aylarda güneş doğarken kalkmaya ve her ne kadar hızlı koşan zihnini tam olarak sükunete kavuşturamasa da, meditasyon yapmaya başlamıştı. Okumakta olduğu kitap M. Scott Peck'in "Az Seçilen Yol: Sevginin, geleneksel Değerlerin ve Ruhsal Gelişimin Yeni Psikolojisi" idi. Paragraflardan birisinde şunlar yazılıydı: "Ben sevgiyi şöyle tanımlıyorum.

Sevgi, insanın diğer insan kardeşlerinin ruhsal gelişimlerine de hizmet etmek amacıyla kendisini aymak için verdiği karardır."

"Sevgiyi ne kadar değişik bir yolla tanımlamış" diye düşündü. Hâlbuki o, sevgiyi, hep sıcak bir dostluk, özel bir yakınlık, gönüllerde yanan bir ateş ya da cinsel bir arzu gibi düşünmüştü. Sonra okumaya devam etti. Scott Peck şunları söylüyordu: "Siz ve ben insan olduğumuza göre, insanları sevmek, sizi sevdiğim kadar kendimi de sevmem anlamına gelir. Kendimizi diğer insanların ruhsal gelişimlerine adadığımızda, aslında aynı anda kendi gelişimimize de adanmış oluruz."

Pencereden dışarıya doğru bakarken, okudukları üzerinde düşünceye dalan Frank, kitabın elinden yere doğru kaymasına izin verdi.

Şimdiye kadar karısı Debbie'yi sevdiğini sanıyordu. 12 yıldan beri evliydi-

ler. En büyük çocukları Rachel sekiz yaşındaydı. Dört yaşındaki Joel ise, ailenin bebeğiydi. Deb ve Frank'ın aylardan beri yaptıkları ilk ciddi konuşma, bir hafta önce Deb'in boşanma belgelerini gösterdiği zaman olmuştu. Hayat

öylesine hızla geçmişti ki, herkes kendi yalnız hayatına sürüklenmişti.

Konuşmaları esnasında Deb, Frank'a evlilikleri birdenbire bitme noktasına gelmiş olan tanıdıkları bir çifti örnek olarak gösterdi. Koca, bir gece, eşyalarını toplayıp evi terk etmişti. Deb, iğneleyici bir şekilde, Frank'ın da aynı şeyi yapması durumunda, bu işin fakına altı hafta geçmeden önce varamayacağını söyledi. İncelen ipin kopduğu nokta Deb'in Frank'ı iş yerindeki Michelle'den kıskanması olmuştu. Frank öylesine inanılır mazeretler öne sürüyordu ki, Deb bir türlü işi derinliğine araştırmıyordu. Sonunda Michelle'den alacağın en büyük intikamın, Frank'ı onun ellerine teslim etmek olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Frank, Scott Peck'in sevgi tanımı üzerinde yeniden düşününce, Deb'i ya da çocuklarını gerçekten hiç sevmemiş olduğunu anladı. Sevgi denince tek düşündüğü şey, Michelle'e karşı duyduğu cinsel arzuydu. İşte o sabah gönlünde çakan ışık ve beliren sezgileri sonucunda Frank, kendisini sevmediği için diğer insanları da sevmediğini anladı. Kendi ruhsal gelişimi durduğu için, başkalarının ruhsal büyümeleri ve gelişmeleriyle de ilgilenememişti. Herkesin hayran olduğu başarı hırsı ve toplumsal pozisyonu aslında bir kaçıştı. İçindeki boşluğu, dışarıdaki meşguliyetlerle kapatmaya çalışmıştı. Bütün bunların farkına vardığı anda, Frank için değişme zamanı gelmiş demektir.

Tıpkı liderlik gibi, sevginin de birçok farklı yüzü ve şekli vardır. Ama her ikisi de kolay tanımları ya da klişe açıklamaları sevmezler. Pianist Arthur Rubinstein, sevginin bir yüzünü şöyle tanımlıyor: "Ben hayata tutkuyla bağlı olan bir insanım. Hayatın içindeki değişimi, hayatın rengini ve hayatın akışını seviyorum. Yaşamak, görebilmek, yürüyebilmek, evlere, müziğe ve tablolara sahip olmak.. Bunların hepsi birer mucize..."

Yazar Leo Buscaglia, jüri üyesi olduğu bir yarışmayı örnek göstererek sevginin bir başka yüzünü şöyle anlatıyor: "Yarışmanın amacı, en yardımsever çocuğu seçmektir. Birinciliği, eşini henüz kaybetmiş olan yaşlı bir adamın dört yaşındaki komşusu kazandı. Çünkü adamın ağlamasını duymuş ve hemen onun bahçesine giderek kucağına oturmuştu. Annesi daha sonra ona ne yaptığını sorduğunda çocuk: "Hiç bir şey, yalnızca onun ağlamasına yardım ettim" demişti."

Etki gücü yüksek olan liderler, içinde buldukları topluluklara, çalıştıkları şirketlere ve kurdukları ekiplere büyük bir aşkla bağlıdırlar. Onlar kendi aile üyelerinin, meslektaşlarının ve kuruluşlarının potansiyellerini tam olarak ortaya çıkarmalarını gönülden isterler ve bunu da davranışlarıyla belli ederler. Gerçek liderler, birlikte çalıştıkları insanlara karşı duydukları sevgiyi, onların ruhsal gelişimlerine ve ilerlemelerine katkıda bulunarak gösterir-

ler. Böylesi bir davranış biçimi, diğer insanların bütün düşüncelerini kabul edeceğimiz ya da onları seveceğimiz anlamına gelmez. Akrobalarımızı seçemediğimiz, komşularımızı, takım arkadaşlarımızı da her zaman seçemeyiz. Bunlardan bazıları, yemeğe bile gidemeyeceğimiz türden kişiler olabilirler. Ancak liderler, içinde buldukları kuruluşların belirledikleri büyük hedeflere tutkuyla bağlanırlar ve ürettikleriyle ya da verdikleri hizmetlerle dünyanın daha da ileriye gitmesine yardımcı olduklarını düşünürler. Liderlerin büyümeye ve gelişmeye karşı duydukları bu sevgi, yayılarak diğer insanlara da ulaşır.

İşe Kendimizden Başlamak

Başkalarını sevebilmek için, önce kendimizi sevmeliyiz. Diğer insanların ruhsal yönden büyümelerine ve

gelişmelerine yardımcı olabilmek istiyorsak, önce kendimizi ruhsal yönden geliştirmemiz gerekir. Anlamli bir hayat yaşamıyorsak, diğer insanların hayatlarında anlam bulmalarına yardım edemeyiz. Daha büyük bir güce ya da amca karşı kendimizi bağı hissetmiyorsak, kendimizi başkalarıyla aynı düzlemde görmemiz ve onlarla "Bir" olmamız çok zordur. Yaptığımız işin bir ruhu ve anlamı olmalıdır. İçsel ve kişisel gelişimimiz de ruhsal yönden yenilenme sürecimizin bir parçasıdır.

İnsanlar medeniyetin başlangıcından beri kendilerini geliştirebilmenin peşinde koşmuşlardır. Hattâ bile, hiç durmadan bir şeyler yapmak ve gittikçe daha fazlasına sahip olmak için didinmekteyiz. Sahip olunan mülklerin sayısındaki artış yüksek bir servet ve ilerleyen bir ekonomi, Batı dünyası tarafından "gelişme" olarak nitelendirilmişti. Ancak çevre konusundaki sıkıntılar ve duyarlılıkların artması ve önem verilmesi gereken bir takım başka değerlerin de ortaya çıkması, maddi yönden elde edilen gelişmenin bir sınırı olduğunu bizlere göstermiştir.

Şimdilere bize gereken, içsel ve ruhsal yönden gösterilecek olan gelişme ve büyümedir. İşte bu yeni bir alandır. Endüstriyel devrimi yaşamış olan bireyler olarak, içsel devrimin gelecek yıllarda bize getireceği büyük gücün ve açacağı yeni kapıların işaretlerini almaya şimdiden başlamış bulunuyoruz.

Üçlü

Kryon Celsesi,
 Medyum: Lee Carroll,
 Çeviren: Necati Tarıman
 10 Mayıs 2015, Charlottesville, Virginia

Selâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Selâm faslından sonra gelen kısa ara partnerimin çıkış yapması için gereklidir. Celseden önce hiçbir hazırlık yapılmadığı dikkatinizi çekmiş olabilir. Eski enerjide bazı hazırlıklar yapılması zorunluydu. Çünkü yapıda ve psikolojik durumda değişiklikler yapılması ve zihnin de buna uygun olarak hazırlanması gerekirdi. Eğer eski enerjide partnerimin beynine belirli ölçüm âletleri bağlayabilseydiniz, gerçekleşmekte olan hazırlıkları ve ayrıca çeşitli alfa ve beta değerlerindeki değişimleri fark edebilirdiniz. Ama

şimdi buna ihtiyaç kalmamıştır. Bunun nedeni, partnerimin bir süre önce benimle bir olma için izin vermiş ve bu durumun artık süreklilik kazanmış olmasıdır. Bu sayede partnerim daha şefkatli bir insan haline gelmiştir ve aynı zamanda celseden önce hazırlığa da gerek kalmamıştır. Biraz renkli bir anlatım kullanmak gerekirse, partnerimin sürekli olarak bir ayağının içeride, bir ayağının dışarıda olduğunu söyleyebiliriz. Dolayısıyla, celse zamanı geldiğinde onun tek yapması gereken geriye çekilmek olmaktadır. Bununla birlikte, tam da bu geriye çekilme işinin en zor kısmını oluşturmaktadır. Bunun

hepsi insan beyni ile ilgilidir. Burada sizin bildiğiniz şeylerle bilmediğiniz şeylerin yanında gelişmekte olan ve sizlerin daha sonra öğreneceğiniz şeyler de vardır.

Bu akşamki celse bilgi yüklü olacaktır ve celsede daha önce bu şekilde tartışmadığımız konular üzerinde konuşacağız. Yeni bir kavram atacağız ortaya ama olay gelişmiş bir kavrama giriş olduğu için karmaşık olmayacaktır. İnsanlar, insan bilincinin dokusunu değiştirecek olan yeni bir enerjiye girmek üzeredir ve bu bağlamda bu kavram üzerinde konuşulması gerekmektedir.

Yeni Genellikle Tartışmalıdır

Şimdiye dek hiç açıklamadığım bazı şeyleri izah etmek istiyorum ama sizlerin öğrendiğinizi sandığınız şeylerden dolayı bunlar tartışmalı konular olabilecektir. Öğrendiğinizi ve açıklandığını sandığınız bazı şeylerin yeniden ele alınması gerekebilir. Sizler bazı şeyleri belli şekilde öğrenmiş olduğunuz için belli inançlara sahip olursunuz. Herhangi bir şeyi bir kez idrak düzeyinde kabul ettiğinizde (inanç haline getirdiğinizde) o artık sizin malınız olmuştur. Başka türlü ifade etmek gerekirse, zihninizde bir "oluk" vardır. Ve bu oluştuktan sonra siz bu "oluk" içinde düşünmeye başlar ve öyle devam edersiniz. Dolayısıyla, bunların bazılarının sizi ters ayakta yakalamasının hiç de şaşılacak bir tarafı yoktur ama eğer tesadüf eseri

olarak bunları zihninizde yeniden düzenlerseniz, yeni bir "yazılım" mümkündür. Ancak, en baştan bir hususu belirtmek istiyorum. Sadece bunları ben söylüyorum diye sizlerin bunları öylece kabul etmeniz doğru olmaz ve bunu yapmamalısınız. Ben bu bağlamda sizlerin ayırt etme yeteneğinizi kullanmanızı ve aklınızla meselenin olabilirliğini ve gerçekliğini ölçmenizi istiyorum.

Birçok şeyin sizin düşündüğünüzden farklı olması mümkün müdür acaba? Enerji değişmiş olabilir mi? Ruhsal farkındalığın daha fazla keşif alanı açmış olması mümkün müdür? Eğer "öğretilmiş kutunun" dışında düşünebilirseniz, gördüğünüz, üzerinde çalıştığınız ve öğrettiğiniz bazı şeylerin, biraz farklı şekilde olsa da, doğrulandığını göreceksiniz. Aslında ilk başta öğrenmiş olduğunuz şeyler pek de değişmemiş ama biraz daha büyük hale gelmiş ve farklı görüntü kazanmıştır.

İnsan Aklı Karmaşıktır

İnsan aklının yapısı çok karmaşıktır ve eğer olayları kompartımanlara ayırıp ayrı ayrı incellerseniz, işler daha da karmaşık hale gelecektir. Bu alanda yıllardan beri çalışmalar yapılmaktadır. Şimdiye dek yapabildiğiniz en iyi ve aslında tek şey insan beynini snapslar aracılığı ile çalışan öz bir snaps işletim sistemi olarak incelemiş olmaktır. İnsan beyni sizin yaşamda kalmanızı ve sürdürmenizi, sezgiler almanızı ve

beden fonksiyonlarının işlerliğini sağlamanız yanında beden fonksiyonlarınızı koordine etmenizi sağlar. Başka bir ifadeyle, beyin yaşam gemisinin hareketini sağlamaktadır.

Buna ek olarak bir süre sonra daha yakından incelediğinizde, beyinde sağ ve sol lob olduğunu ve bunların erkek ve kadınlarda farklı şekilde çalışmakta olduklarını, bunları kullanabileceğinizi, gayret ederseniz bir şeyler başarabileceğinizi fark ettiniz. Çalışıp bulduğunuz her şey, beyin bir kontrol organı olduğuna işaret etmektedir. Beyin bilinçle beraber insani olan her şeyin merkezidir.

Gerçek Beyin Senaryosu

Bu akşam size getirdiğimiz konsept tek bir beyin olmadığı ve bunun yerine üç beyin olduğudur. Bu akşam birlikte geçireceğimiz bu kısa süre zarfında olayı ve işlerin nasıl yürüdüğünü daha iyi anlayabilmeniz için mümkün olan en iyi mecazî resmi çizmeye çalışacağım. "Bilmediğinizi bilmiyorsunuz" sloganı ile elinizden gelen en iyisini yaptınız. Peki, bundan daha fazla ne yapabildiniz? Sizin tüm bakmanız gereken beyindir ve bu nedenle de en önemli unsur, hattâ tek unsur beyindir. Şimdi gelin benzetmeyi ortaya getirelim, çünkü böylesine özel ve yeni bir

şey için en iyi anlatım şeklinin bu olduğunu düşünüyorum.

Mecazî Bir Yolculuk

Önünüzde bir masa ve masanın üstünde güçlü bir bilgisayar olduğunu tasavvur edin. Bu odada bulunanların ve dinleyenlerin hemen hemen hepsi bunun ne olduğunu hayal edebilecektir zira büyük bir çoğunluğunuz böyle bir şeyle çalıştınız bundan önce. Ancak geçmiş dönemde yaşayan birini, diyelim ki 100 yıl önceki dönemde yaşayan birini, birdenbire buraya getirip böyle bir masanın ve bilgisayarın karşına geçirirseniz, o kişinin şaşkınlık ve hayret içinde kalacağını öngörmek falcılık olmayacaktır.

Anlatacağımız öyküde bu kişiyle iletişim kuramıyor ama ona bilgisayarı gösterebiliyorsunuz. Bu kişiye yardım edilmese de, herhangi bir açıklama

yapılmasa yine de, aynen çocukların yaptığı gibi, bu kişi de deneme ve yanılma yöntemiyle bu cihazın gerçekleştirebileceği sihirlerin bir kısmını ortaya çıkaracak, ekranda yazılanları okuyabilecek, fare ile çalışmayı öğrenecek, cihazı az veya çok çalıştırabilecek ve bu meyanda Google'ı da ortaya çıkaracaktır. Ama tabii ki, bu kişinin bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacaktır. O andan itibaren dünya o kişinin parmakları arasında ama aynı zamanda o kutunun içindedir. Düğmelere bastıkça inanamayacağı, hayal bile edemeyeceği şeyler görmektedir. Kutunun bilmediği hiçbir şey yoktur. Kutuda dünyadaki tüm dillerin yanında insanın isteyebileceği her türlü bilgi de vardır. Geçmişten gelen kişi için o kutu öylesine bir mucizedir ki, hayal gücünü bile aşmaktadır. Şahıs tekrar kendi zamanına dönüp gelecekte böylesine mucizeler yaratabilen bir kutunun, tüm dilleri,

tüm ansiklopedileri, tarih boyunca yaşamış kişiler hakkında ve gerçekleşmiş olaylar hakkında tüm bilgileri içinde barındıran ve birkaç tuşa basmakla ortaya seriveren bir kutunun varlığından söz etmek için sabırsızlanmaktadır. Derken bu kişi bu kutu sayesinde dünyanın her tarafında bulunan pek çok kişiye mesaj yazabildiğini ve dolayısıyla kutunun aynı zamanda bir iletişim aracı olduğun da keşfeder.

Bu inanılmayacak ölçüde muhteşem bir olaydır ve bir müddet sonra geçmişten gelen kişi kendi gözleriyle görmüş olduğu şeylerle ilgili sağlam bir algı kazanmış olarak bu tecrübeyi geride bırakır. Bu zamana gelirken kullanılmış olduğu zaman makinesine binip yeniden kendi zamanına dönüş yolculuğuna başladığında 100 yıl önceki dönemde yaşamakta olan çağdaşlarına bu harika teknoloji ve her şeyi yapabilen, hattâ dünyanın her tarafındaki insanlarla anlık olarak iletişim kurabilen bu kutuyu anlatmak için sabırsızlanmaktadır. Sanki dünyanın tüm kütüphaneleri bir kutu içine sığdırılmış gibidir. Tüm dillerle beraber varolan tüm ansiklopediler ve sormak isteyebileceğiniz tüm soruların cevapları buradadır. Üstelik tüm bunlar her insanın erişimine açıktır. Bu algı aslında sağlam ve mantıklıdır ama bildiğiniz gibi yanlıştır da.

Gizli Bağlantı

O kişi bu hikâye ile sonunda eve dönecek ve anlattıkları belki de efsane olacaktır. Oysa sizler durumu biliyor-

sunuz, öyle değil mi? Siz o "kutunun" bir bilgisayar olduğunu, o bilgisayarın da internete bağlı olduğunu biliyorsunuz tabii. Ama o bunun farkında değildi ve olamazdı da. Ancak siz o bilgisayarda bir kabloyu fişinden çıkarıp internet bağlantısını devre dışı bırakırsanız, ortada "basit" bir bilgisayar, gelişmiş bir hesap makinesi kalır. Bu makinede mektup yazabilir, grafikler ve tablolar gösterebilirsiniz ama orada kayıtlı olanlar dışında sorular sorup cevaplar alamazsınız. Çünkü internet bağlantısı kalmamıştır.

Geçmişten gelen kişinin anlayamayacağı, göremeyeceği ve hattâ hayal bile edemeyeceği şey tüm dünyayı sarıp birbirine bağlayan ağdır (www). O kişi bilgisayarın altındaki bir fişe bağlı olan kablo aracılığıyla o hesap makinesine, o sihirli özellikleri veren ağa bağlanmış olduğunu göremezdi ve zaten görebilse de bu onun algısı açısından anlamsız olurdu. Ona göre her şeyi o kutu yapmaktaydı ve o da hepsini görmüştü!

Şimdi sizi yeniden beyne geri getirmek istiyorum. Sizler yıllardır size göre harika ve sihirli özelliklere sahip olan beyni inceliyorsunuz ama hâlâ beynin bedende bulunan o çok boyutlu internete olan bağlantısını çözemediğiniz gibi göremediniz bile. Zaten bu mümkün de değildi.

İnsan Beyni

İnsan beyni büyük, harika ve snapslar aracılığıyla çalışan bilgisayardır. Bunu biraz daha geniş olarak tanımlamama

izin verin. Sözü edilen snaps aracılığıyla çalışma, elektromanyetik sinyallerin beyin içinde sinirsel matris yollardan (yapılandırılmış sinir yolları ve kümeleri) gönderilmesiyle gerçekleşen aktif süreçtir. Snapslar ile beyinde her bir noktaya ışık hızında bilgi taşıyan sinirsel yollar devreye sokulmaktadır ve böylece beyin üç boyutta sizin yaşamda kalmanızı, bedeninizin fonksiyonlarının sürdürülmesini ve düşünce üretmenizi sağlamaktadır.

Sizin anlayışınıza göre genişlemeci düşünme beyinle ilgilidir. Sizler beyne baktığımızda gördüğümüz şey aslında bir hesap makinesidir, ama o makine snapslar aracılığıyla "internete" bağlıdır. Siz beyne bakıyorsunuz ve bu lob yaratıcı taraf, müzikten, sanattan ve resimden sorumlu olan taraftır diyorsunuz ama kabloları, bağlantıları hiç görmüyorsunuz değil mi?

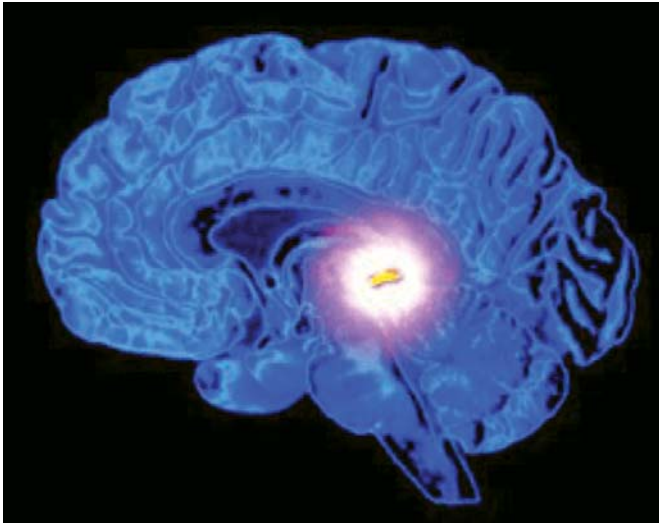
Aslında beynin bunlarla hiç ilgisi yoktur. Onun işi bunları kolaylaştırır-

maktır yani beyin bir kolaylaştırıcıdır. Beyin kolaylaştırır ama tüm bunlardan sorumlu değildir. Beyindeki Epifiz bezi ve sezgisel parça yüksek benlikle bağlantıdadır ve gelişip büyümektedir. Beyin böylece bir anlamda "internete" bağlanmış olmaktadır. Bu bağlantı bazılarında vardır ve bazılarında yoktur. Bunun kapısı özgür irade ve seçimle açılır. Yaratıcı insanlar bu kapıyı açmış ve Epifiz bezi ile internete bağlanmış olanlardır. Sizin gördüğümüz ise sadece beyindir.

Yeniden söylemekte yarar var. Sizin göremediğiniz, görünmez olan, beyin içinde sizin farkında olmadığınız örtülü örgüt şöyle çalışır: Beyin Epifiz bezinden gelenlerin işlev görmesini kolaylaştırır ama bunları yaratmaz. Sezgiler insan beyninden gelmez. Sezgilerin gelmesi için beyin kolaylaştırıcı rolünü oynar ve daha sonra beyin devreye girerek düşünceye dönüşmelerini sağlar. Bunları ve sizin beyne giden snapslar olarak düşündüklerinizi termografik-

lerde görebilirsiniz. Ama beyin sadece başka bir yerden almakta olduğu şeyleri işleme tabi tutmaktadır.

Eğer bağlantı kablo-sunu sökerseniz, geriye kalan şey sizin nefes almanızı ve yaşamı sürdürmek için gerekli faaliyetleri yapmanızı sağlayan beyindir. Yani Bengal kaplanı saldırdığında yem olma-

mak için kaçmanızı sağlayan beyindir. Size yiyecek bulmakta yardımcı olur ama müzik bestelemenizi veya heykel yapmanızı sağlayamaz. Beyin bağlantı yokken Tanrı hakkında düşünmez ve kendisini analiz etmez ama kablo bağlantısı varken bunların hepsini yapar.

Üç Parça - Dikkate Alınması Gereken Şeyler Düşündüğünüzden Çok Daha Fazladır

Geçmişten gelen kişi bilgisayarı biraz çalıştırdığında internet bağlantısından haberdar olmadığı için her şeyi o kutunun yaptığını sanmıştı. Aynı şeyler beyin için de geçerlidir. Beyin her şeyi yapmaz. Beynin üç parçası vardır ve bunlardan ikisini biliyorsunuz. Üçüncüsünü ise bu akşam biz size söyleyeceğiz.

Beynin ikinci parçası snaptik ve biyolojik olan beyin üzerine yerleştirilmiş olan Epifizdir ve bu da sezgidir. Epifiz yaratıcı düşünce, sezgi ve entelektüel farkındalıktan sorumludur. Sezgi giderek gelişmekte ve büyümektedir. Sezgi içsellikten gelmektedir ve insan gelişme sağladıkça sezginin frekansı ve gücü de artmaktadır. İçsellik ayrıca size Akaşik anıları da (geçmiş yaşama ait) vermeye başlanmaktadır. Bunu Epifiz ağının (epifiz interneti) giderek hızlanmakta olduğu ve beyninizin de bunu işlediği şeklinde ifade edebilirsiniz. Sezgisel farkındalığınız artıyor da diyebilirsiniz.

İnsan bilinciyle, içsellik olarak adlandırdığımız akıllı beden arasındaki köprü giderek olgunlaşmakta ve büyümektedir. Yavaş yavaş saf yaşamı sürdürme modundan çıkıyorsunuz ve pek çokları daha büyük gerçeğe uyanmaktadır. Bu süreç sonunda insan, beynin daha iyi çalışmaya başladığını düşünmeye başlayacaktır ama bu doğru değildir. Beyin neyse odur ama Epifiz bezinden gelen daha iyi ve gelişmiş sezgileri işliyor olacaktır. Beyin en önemli yaşamı sürdürme organı olmaya devam etmektedir ama sezgi giderek daha güçlenmektedir. Yine ifade etmek gerekirse, ruhsal internetinizin hızı artmaktadır.

Bu üç boyutlu enerjide siz her şeyden sorumlu olan tek bir beyin görürsünüz ama gerçekte üç adet vardır. Gelişmiş insanın ışık yaratma (farkındalık enerjisi) potansiyeli vardır. Size şimdi çok önemli ve çok yeni bir şey söyledim ve bu nedenle buna dikkat etmeli ve üzerinde kafa yormalısınız. Ruhsallığın beyaz ışık olduğu gibi bir algı vardır. Bu beyaz, parlak ışık her yerdedir ve siz onu her yerde gördünüz. Örnek olarak Musa ile yanan çalıyı gösterebiliriz. Musa bir alev görmüştü ama bu kendisini tüketmeyen bir alevdi. Ancak bunu gerçek anlamda görebilseydiniz, onun parlak, beyaz ışık olduğunu anlayacaktınız. Bu o zamana kadar görülenden daha yüksek bilinçti, Musa'nın Epifiz bezinden geçip gelen meleksi bir enerjidi.

Bir ölüm ötesi deneyimi yaşadığınızda, ışığa doğru gidirsiniz. Burada

aslında mecazî anlatımdan fazlası vardır. Orada bizim tanrısallık ve üstatlık olarak adlandırdığımız bir şey yaratılmaktadır. Ne kadar gelişmiş olursanız, DNA'nızın randımanı da o kadar yüksek ve aynı zamanda ışık da o kadar daha beyaz ve parlak olur. Bu mecazî bir anlatım olabilir ama tüm mitolojik hikâyelerin arkasında, aslında biraz değiştirilmiş ve gizlenmiş de olsa, gerçek vardır. Ve bu mecazi anlatım için de aynı şeyi söyleyebiliriz. İnsan olarak üçüncü parçayı anlamaya başladığınızda, daha fazla meleksi olursunuz sevgili varlıklar.

Üçüncü Beyin

Size daha önce insan kalbi ile ilgili bir gizem olduğunu söylemiştik.

Sevgili varlıklar insan kalbi, beynin üçüncü parçasıdır. Bilim kalbin neden bu kadar büyük bir manyetik alan yarattığını şimdiye dek hiç anlayamadı. Kalp tarafından yaratılan manyetik alan, tüm o güce sahip olan beyin de dahil olmak üzere, diğer tüm organların yarattığı manyetik alandan daha büyüktür. Kalp beyni birçok yönden gölgede bırakmaktadır ama biyolojik açıdan inceleme yapıldığında, kalbin beyinden gönderilen sinyaller uyarınca kan pompalayan bir pompadan başka bir şey olmadığı görülmektedir ancak bundan fazlası olduğu kesindir.

Başlarken size noktaları birleştirmenizi söylemiştik ve şimdi size o fırsatı veriyoruz. Omurgada bir kaza sonrası meydana gelen bir kırık dolayısıyla

sinirlerin kesilmesi durumunda, kalbin ve diğer birçok organın çalışmasında herhangi bir aksama olmadığını söylemiş ve bu bağlamda noktaları birleştirmenizi istemiştik. Aslında, teoride kalbin çalışmasının beyinden gelen sinyallerle gerçekleşiyor olması gerekirdi. Ama sinyaller yukarıda belirtilen durumda kesilmiş olmasına rağmen kalp pompalamaya, karaciğerle pankreas ve üreme fonksiyonu çalışmaya devam etmektedir.

Merkezi kalpte olan üçüncü bir bilinç unsuru vardır. Kalbi mecazi olarak sevginin sembolü şeklinde görmüştünüz ve böyle düşünmekte de haklıydınız. İnsan bilincinde beynin ötesine geçen üç parça vardır. Buna yaşamı sürdürme üçlemesi diyoruz. Bu aynı zamanda ruhsal tarihin her tarafında görmekte olduğunuz üç enerjide de temsil edilmektedir. İlyas'ın göğe yükselirken binmiş olduğu arabayı çeken üç at bununla ilgilidir. Pek çok kilisenin resmi ideolojisi olan Baba, Oğul ve Kutsal Ruh bunu temsil etmektedir. Bedeninizde bunların Epifiz bezi (Yaratıcı sezgisi), beyin (yaşamı sürdürme) ve kalp (şefkat) olduğunu söyleyebilirim. Burada bireyin bilincinin üstat olarak mükemmel çalışması açıkça görülmektedir. Artık bunlarla bağlantı yapmanın zamanı geldi.

Bu gezegende yaşamış olan üstatlar da bu üçü mükemmel olarak çalışıyordu. Ama eski enerjide sizde bu geçerli değildi. Eski enerjide sizler sadece yaşamı sürdürme modundaydınız. Şu

anda olan şey, sizlerin geliyor ve bedeninin içselliğinin de güçleniyor olmasıdır. DNA randımanı artmaktadır ve bu parçalar birbirleriyle bağlantıyı nihayet gerçekleştiriyorlar. Sevgili varlıklar, yaşamı sürdürmeye çalışan bir insanla bir üstat arasındaki fark "sezgisel şefkattir". Şefkat kalpte üretilir ve bunun mecazi bir anlatım olduğunu sanmayın çünkü değildir. Bu kalp, beynin bir parçasıdır.

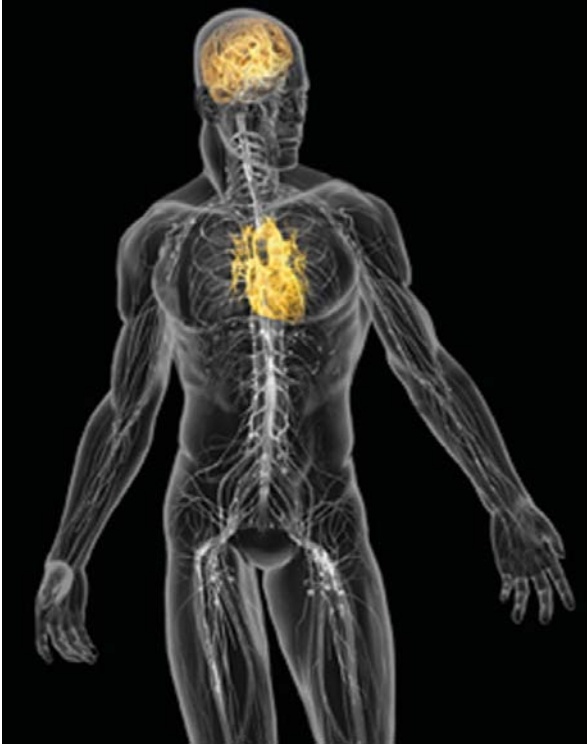
Bu üçleme içinde meydana gelen ve sizin anlamamız gereken şeyler var. Hiçbir spektrumda yer almayan ve dolayısıyla görünmez olması nedeniyle henüz keşfedilememiş olan şeylerin varlığını anlayabilmek için noktaları birleştirmeye ve bunun için de bilimi kullanmaya başlamanız gerekmektedir. Bunlar bağlamında şu aşamada kör olduğunuz gerçeği, bunların olmadığı anlamına gelmemektedir. Beyin tüm bu işlevler için kolaylaştırıcı rolünü oynarken, işleri yapmak diğer ikisine kalmaktadır. Her şeyi keşfetmediniz ama çok boyutlu fizikte gerçekleştirilen ilerlemeler size çok yardımcı olacaktır. Yeni fiziksel icatlar ortaya çıktıkça, biyolojiyi daha fazla işin içine sokmanız gerekecektir. Bu iki bilimsel alanı birbirinden ayrı tutmayın. Duyguların, düşüncelerin ve insan davranışının kuantum haritasını çıkardığımızda bunun gerisinde yatan gerçek hakkında çok daha iyi fikir sahibi olacaksınız.

Bu üç parçanın eşgüdüm içinde çalışmasının kolaylaştırılmasından beyin

sorumludur ama işin büyük bölümünün diğer iki parça tarafından yapılmakta olduğunu göz ardı etmeyin. Aynen geçmişten gelen kişinin tüm o sihrin kutudan geldiğini sandığı gibi, sezgi ve şefkat her zaman doğrudan beyinden geliyormuş gibi görünecektir. Büyük resimle bağlantı kurun sevgili varlıklar. İnsan bilincinin üçlemesi üstatlığın gerçekleştirilmesinin başlangıç aşamasıdır.

Şimdilik size söyleyeceklerimiz bundan ibarettir. Bu söylediklerimiz üzerinde düşünmeniz, bunları mantık ve ruhsallık açısından hazmetmeniz ve bunların gerçek olup olmadığı hakkında bir karara varmanız gerekmektedir. İnsan beyninin daha büyük bir şey için

sadece kolaylaştırıcı rolü oynuyor olmasının mümkün olup olmadığını sezginize sorun. Bu sizin geleneksel biyolojik inançlarla, önceden hiç açıklayamadığınız bazı ölçümler için bazı cevaplar içerebilir. Böylece bir insanın belirli bazı kararları vermesi halinde beynin neden daha iyi çalışmaya ve bedeni daha iyi kontrol etmeye başladığı belki açıklanabilir. Acaba bedensel sağlık neden aniden değişebiliyor, kendisine şifa verebiliyor ve neden insanın canı aniden farklı yiyecekler istiyor? Ani iyileşmeye neden olan nedir? Sevgili varlıklar, eğer bağlantınız yoksa bunları göremezsiniz ve bu da beynin işi değildir. Beyin bağlantıyı kolaylaştırır. Bağlantı ise yaratıcı kaynak, parlak, beyaz ışıktır.

Bu akşam birçok mecaz kullandık ve incelemeniz için aslında başka anlamları olan şeyler söyledik. Bu bizim derin ve önemli şeyleri öğretirken kullandığımız yöntemdir ama sizlerin daha iyi anlayabilmeyi sağlayabilmek için bu konular üzerinde daha çok konuşacak ve neredeyse sonu gelmez tartışmalar yürüteceğiz. Sizin bu üçleme (trilogy), üçlü (triad), insanın içine yerleştirilmiş olan bu yaratılışla ilgili olarak büyük resmi görmeyen zamanı geldi. Ben haklı nedenlerle insanlığa tutkun olan Kryon'um.

Ve öyledir.
KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2015 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 80 TL

Yurt dışı 100 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayırlamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com